Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 425
Vineri 23 mai 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Să construim adăposturi mai bune și mai ieftine pentru animale

Unul din factorii de seamă care influențează dezvoltarea creșterii animalelor, il constituie asigurarea unor construcții corespunzătoare ieftine și durabile.

Pînă mai anii trecuți, construcțiile ridicate în unele unități agricole socialiste erau cu mult prea costisitoare față de posibilitățile lor. Se mergea pe linia greșită de a se executa construcții zootehnice din materiale scumpe și greu de procurat. Deseori gospodăriile colective și de stat din dorința de a-și construi din vreme adăposturi pentru animale, au fost nevoite să încredințeze aceste lucrări diferitelor Trusturi regionale de construcții, care de multe ori le executau în mod necorespunzător și la un preț de cost foarte ridicat.

Pentru a ne da seama mai bine de acest fapt, amintim că unele proiecte de construcții agricole erau întocmite în mod exagerat ceea ce a dus în practică la executarea unor construcții scumpe, la îndatorarea gospodăriilor colective către stat cu

Ancheta noastră

însemnate sume de bani, la scumpirea produselor de origină animală și la reducerea valorii zilei-muncă. Fișa nr. 34 pentru proiectul tip al unui grajd de tineret porcin de 400 capete se ridica, bunăoară, în gospodăriile de stat, la valoarea de 227.000 lei, înălțimea adăpostului fiind mult prea mare față de necesarul cerut de această specie. Asemenea defecțiuni se întîlnesc și la fișele pentru saivanele de oi și cotețele pentru păsări. Unele gospodării colective nefiind sprijinite și îndrumate în folosirea pe scară largă a materialelor locale în construcțiile agro-zootehnice și-au clădit adăposturi costisitoare și deseori necorespunzătoare din punct de vedere zoo-igienic. In această situație se găsesc gospodăriile colective „Drum Nou" din Mangalia, regiunea Constanța, „30 Decembrie" din comuna M. Kogălniceanu și „Secera și Ciocanu" din comuna Rușețu, regiunea Galați și altele.

★

In comparație cu unitățile agricole cooperatiste susamintite gospodăriile colective „8 Mai" din comuna Cobadin și „N. Dobroliubov" din comuna Rahmanu, regiunea Constanța, „Zorii Socialismului" din comuna Ciineni și „Al II-lea Congres al P.M.R." din comuna Ibrianu, regiunea Galați, au folosit pe scară largă materialele locale (stuf, paiantă, chirpici, cărămidă și piatră) ridicînd grajduri ieftine și durabile. In aceste gospodării prețul de cost al unui grajd n-a fost mai mare decît jumătatea prețului de cost planificat. Bineînțeles, la această ieftinire a influențat și folosirea brațelor de muncă din cadrul gospodăriilor colective. Bunăoară, pe colectiviștii din comuna Rîmnicelu de Jos, regiunea Constanța, un grajd pentru 50 capete cai de muncă, construit din cărămidă și chirpici și învelit cu țiglă i-a costat numai 40.000 lei, iar pe cei de la gospodăria colectivă din comuna Sinoe — un saivan construit din stuf pentru 1.000 oi i-a costat numai 28.000 lei față de 70—80.000 lei cit ar fi costat în cazul folosirii numai a materialelor planificate.

Un exemplu pozitiv în folosirea pe scară largă a materialelor locale la construcțiile zootehnice ni-l oferă gospodăria colectivă „8 Mai" din comuna Cobadin, regiunea Constanța. Aici cheltuielile necesare clădirii unui saivan cu o capacitate de 1.000 oi construit din chirpici și stuf s-au ridicat la circa 50.000 lei, un grajd pentru 50 vaci de lapte tot din chirpici, tencuit la exterior a costat numai 60.000

T. BILBIIE

(continuare în pag. a 4-a)

IN PRIMUL RIND porumbul și animalele

Tovarășul Emric Szabo, directorul gospodăriei agricole de stat Valea lui Mihai din regiunea Oradea, este unul dintre participanții la consfătuirea de la Constanța. Cu atît mai mult eram îndreptățiți deci să ne adresăm lui, cerîndu-i unele lămuriri în legătură cu perspectivele dezvoltării gospodăriei pe care o conduce. Iată ce am aflat cu acest prilej.

INTREBARE: Care sînt principalele probleme pe care trebuie să le rezolve gospodăria agricolă de stat Valea lui Mihai pentru a-și îndeplini noile sarcini ce-i revin?

RASPUNS: In primul rînd să mărească producția globală de porumb. Cum? Atît prin extinderea suprafeței cultivate, cît și prin sporirea producției medii la hectar. De altfel, primii pași în această direcție i-am și făcut, însămînțînd în primăvara aceasta cu 318 ha. mai mult decît în anul 1957. Mai rămîne deci de rezolvat problema obținerii unei recolte bogate. Pentru aceasta am luat toate măsurile ce se cuvin. N-am să înșir aici toate regulile agrotehnice pe care le aplicăm la cultura porumbului. In general, acestea sînt cunoscute. Precizez doar că agrotehnica pe care o folosim noi a fost adoptată la condițiile pedoclimatice ale gospodăriei și a dat bune rezultate. Astfel, în ultimii ani, noi am reușit să obținem recolte mari și constante la hectar: în medie peste 4.000 kg. porumb boabe. La aceasta a contribuit, desigur și extinderea folosirii mijloacelor mecanizate.

Rezultatele obținute și posibilitățile pe care le avem ne stimulează să depunem toate eforturile pentru ridicarea producției de porumb boabe la hectar la 5.000 de kg. Aceasta este cantitatea pe care neam hotărît s-o dobîndim încă din acest an, astfel încît ea să devină o producție constantă pentru următorii ani ai celui de-al doilea plan cincinal.

INTREBARE: După cum se știe, sporirea producției globale de porumb va contribui în mod substanțial la creșterea animalelor. Ce se prevede în acest sens, în gospodăria din Valea lui Mihai?

RASPUNS: In primul rînd că vom mări numărul de animale (de pildă, de la 205 vaci la 360 etc.) și în sectorul zootehnic vom pune un accent deosebit pe creșterea producției medii pe cap de animal. Astfel, printr-o mai bună furajare și întreținere, vom căuta să depășim producția de 3.500 litri lapte de la fiecare vacă furajată, 5 kg. lînă de la o oaie și să asigurăm anual unităților cooperatiste din împrejurimi peste 1.000 de porci de prăsilă. Pentru aceasta, pe lîngă asigurarea unei baze furajere proprii puternice, vom construi în acest an un grajd pentru 100 de vaci trei grajduri pentru tineretul taurin și două îngrășătorii pentru porci.

După cum se vede din cele spuse pînă acum, gospodăria noastră va căpăta un profil în care accentul principal a fost pus pe cultura porumbului și creșterea animalelor.

IN LANUL COLECTIVEI

La gospodăria colectivă din comuna de reședință a raionului Pogoanele, inginera Artimis Stanciu și inginerul I. Barbălată, împreună cu un grup de colectiviști studiază creșterea biologică a griului de toamnă, care promite o producție de peste 2.500 kg. la hectar.

IN RAIONUL IAȘI întreținerea culturilor trebuie intensificată

În primăvara acestui an, raionul Iași a fost fruntaș la executarea lucrărilor de arături și însămînțări. Firesc ar fi fost ca inginerii și tehnicienii agronomi — ca și celelalte organe agricole de la raion și din cele 36 de comune — să acorde aceeași atenție și întreținerii culturilor, lucrare de mare însemnătate pentru obținerea de recolte bogate.

Pînă zilele trecute însă, în raionul Iași nu se executase decît un volum neînsemnat de lucrări de întreținere la cereale și la culturile prășitoare. De pildă, din 8.638 ha. semănate cu floarea-soarelui, nu fuseseră prășite decît 115 ha., iar din 2.467 ha. cultivate cu sfeclă de zahăr, abia 33 ha. În unele comune ca Bîrnova, Ciurea și altele pînă acum cîteva zile nu se prășise măcar un singur hectar cu floarea-soarelui sau cu porumb.

În comunele raionului Iași există condiții ca lucrările de întreținere a culturilor să se execute într-un ritm rapid, ori de cîte ori este nevoie.

Se impune ca organele agricole, conducerile unităților agricole și țăranii muncitori să dea dovadă de mai multă preocupare în această privință. Acolo unde problema întreținerii culturilor este privită cu toată seriozitatea, lucrările se execută la timp și în bune condiții agrotehnice. La gospodăria colectivă din Cîrpiți ori la întovărășirea „Alexandru cel Bun" din comuna Vlădeni de pildă, lucrările de întreținere la păioase și prășitoare s-au executat la timp, datorită bunei organizări a muncii.

În cele 12 gospodării colective și 173 de întovărășiri s-ar fi putut prăși pînă acum suprafețe mult mai mari, dacă S.M.T.-urile Holboca, Vlădeni și Codăești (care deservesc o parte din comunele raionului) ar sprijini mai temeinic această acțiune. Dar pînă în ziua de 20 mai — deși au încheiat contracte de lucrări — aceste S.M.T.-uri nu prășiseră nici măcar un singur hectar în unitățile deservite. Și aceasta din cauză că și acum chiar, unele cultivatoare sînt încă în reparație: la S.M.T. Holboca 6, la S.M.T. Vlădeni 11!

Este de datoria organelor agricole de la secția agricolă raională (unde lucrează în diferite sectoare nu mai puțin de 8 ingineri agronomi), ca și a celor din comune să se ocupe îndeaproape în aceste zile de îndrumarea și mobilizarea colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodărie individuală, pentru a executa la timp întreținerea culturilor. Numai astfel va exista garanția că și în acest an, în raionul Iași se vor putea obține recolte bogate.

AL. RAICU

Fruntași la plivit și prășit

Colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodărie individuală de pe ogoarele regiunii Hunedoara desfășoară intens lucrările de plivit și prășit. Numai în ultimele zile au fost plivite buruienile din culturile de păioase de pe o suprafață de aproape 30.000 de ha și au fost prășite însemnate suprafețe cultivate cu porumb, sfeclă de zahăr, cartofi timpurii și legume. Gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raionul Hunedoara au plivit întreaga suprafață însămînțată cu păioase de toamnă, iar țăranii muncitori individuali au realizat această lucrare în proporție de aproape 50 la sută.

CONCURSUL „Cine știe, ne scrie"

Duminica trecută a avut loc la Casa Agronomului din București festivitatea premierii participanților la concursul „Cine știe, ne scrie" organizat de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, Comitetul de Radiodifuziune și Televiziune al R.P. Romîne. La acest concurs, care a durat mai bine de două luni de zile, au participat peste 13.000 de țărani muncitori, colectiviști, întovărășiți și alți lucrători din agricultură

Ei au trimis comisiei pentru concurs aproape 70.000 de scrisori cu răspunsuri la cele 80 de întrebări. Multe din scrisori au fost exemplificate cu rezultate din munca lor practică — în unitățile respective.

După trierea răspunsurilor au fost stabiliți cîștigătorii concursului, care au primit diferite premii în obiecte. Premiul I, cîte un aparat de radio „Opereta" și cîte un fier de călcat, a fost decernat la 10 participanți; premiul II cîte o bicicletă la 20 de participanți; iar premiul III a fost decernat la 30 de concurenți care au primit cîte un patefon cu 10 plăci și cîte 3 metri material pentru cămăși. S-au mai acordat, de asemenea, 100 mențiuni. In afară de aceste premii, 340 de concurenți vor primi în ordinea punctajului abonamente pînă la sfîrșitul anului la ziarul „Agricultura Nouă" și revista „Drumul Belșugului". Toți participanții primesc gratuit o broșură conținînd cele 80 de întrebări și răspunsurile exacte.

Cu ocazia împărțirii premiilor mulți concurenți prezenți la festivitate, printre care, Ion Oprea, țăran muncitor din comuna Agrișul Mare, raionul Ineu, Stelica Dumitrescu, țărancă muncitoare din comuna Voinești, raionul Tîrgoviște, Petre Brancu președintele gospodăriei agricole colective din comuna Topolovățul Mare, regiunea Timișoara și alții, au arătat că concursul „Cine știe, ne scrie" i-a ajutat mult la îmbogățirea cunoștințelor lor în munca de zi cu zi pe ogoare. De asemenea, le-a dezvoltat și mai mult gustul de a citi și învăța din cărțile agrotehnice de specialitate, i-a făcut să viziteze mai des bibliotecile căminelor culturale și să țină o mai strînsă legătură cu oamenii de specialitate din agricultură. Mulți dintre participanți au făcut propuneri pentru organizarea de alte concursuri asemănătoare, socotindu-le foarte folositoare în lupta pentru obținerea de noi succese în dezvoltarea agriculturii.

Cu prilejul premierilor, tovarășul Eugen Alexe, adjunct al Ministrului Agriculturii și Silviculturii, a felicitat pe cei prezenți, urîndu-le noi succese în muncă.

Un grup de premiați al concursului „Cine știe, ne scrie" stînd de vorbă cu tov. ing. Gheorghe Bălteanu de la Institutul Agronomic „N. Bălcescu"-București.

Delegația de specialiști în agricultura U.R.S.S. a părăsit țara

Miercuri dimineață a părăsit țara delegația de specialiști din agricultura U.R.S.S. Timp de aproape 2 săptămîni, oaspeții au vizitat institute de cercetări, stațiuni experimentale agricole, unități agricole și cooperatiste, împărtășind experiența lor în însămînțarea porumbului pentru siloz, mecanizarea lucrărilor agricole și valorificarea economică a porumbului. La stațiunea experimentală agricolă Mărculești a I.C.A.R.-ului și G.A.S. Hălchiu, specialiștii sovietici au făcut demonstrații practice privind însămînțarea porumbului pentru boabe și siloz cu mașini de mare randament.

—o—

In atenția viticultorilor

Institutul de cercetări horti-viticole — secțiunea de protecția plantelor — comunică următoarele:

In aproape toată țara vița de vie prezintă o creștere viguroasă, lăstarii atingînd în medie peste 50 cm. lungime și avînd 13—14 frunze, iar către sfîrșitul lunii mai se așteaptă înfloritul.

Deși în marea majoritate a podgoriilor condițiile de temperatură și umiditate nu au fost favorabile infecțiunilor cu mană, dat fiind că ne aflăm în preajma înfloritului se recomandă să se trece la aplicarea primului stropit la vii, aceasta constituind un tratament de siguranță. Acest stropit se va repeta îndată după scuturarea florilor chiar dacă condițiile climaterice nu sînt favorabile infecțiunilor cu mană.

In cazul cînd condițiile climaterice sînt favorabile atacului de mană în timpul înfloritului se vor aplica stropirile necesare, în care scop se vor lua în considerație toate avizările date de stațiunile de avertizare a manei.

Pentru primul tratament se va folosi zeamă bordeleză cu o concentrație de 0,5 la sută sulfat de cupru iar pentru următoarele de 0,75 la sută.

Folosesc mijloace mecanizate

Gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța folosesc odată cu atelajele proprii și mijloacele mecanizate ale S.M.T.-urilor la întreținerea culturilor. Astfel, numai în cîteva zile, mecanizatorii au prășit mecanic mai mult de 6.200 ha. cu floarea soarelui. Cele mai mari suprafețe au fost prășite de S.M.T.-urile Făcăeni, Dorobanțu, Valul lui Traian și altele. Gospodăriile colective din raionul Negru Vodă și Fetești sînt fruntașe la prășitul florii-soarelui. Printre acestea se numără și gospodăria colectivă din Făcăeni care în 3 zile a terminat prima prașilă la cele 200 ha cu porumb, precum și la întreaga suprafață cultivată cu viță de vie.

Vrednicii mecanizatori de la S.M.T.-Roman, regiunea Bacău, și-au îndeplinit planul campaniei de primăvară cu mult înainte de termen. O deosebită însemnătate în obținerea acestui frumos succes îl are respectarea cu strictețe a normativului de îngrijiri tehnice.

Iată mai sus un aspect de la executarea întreținerii zilnice la tabăra brigăzii a IV-a condusă de Ion Burlacu, care lucrează pe ogoarele gospodăriei colective din comuna Horia.

Zilnic un hantru peste normă

Cu planul campaniei îndeplinit

Succesele obținute de brigada I-a permanentă de la S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța, în actuala campanie au fost aflate îndată în toate brigăzile stațiunii. Aceasta se întîmpla cu multe zile înainte de 1 mai, cînd tractoriștii brigăzii își îndepliniseră planul pe campanie. Astăzi, planul este aproape sută la sută depășit.

I-am văzut la lucru pe acești harnici mecanizatori, pe o tarla a colectivei din satul Ciobănița (unde brigada își are sediul permanent de mai mulți ani). Intrebîndu-l cum au reușit tractoriștii să obțină asemenea succese, șeful brigăzii, tov. Constantin Jitaru, mi-a răspuns:

— Respectînd trei condiții principale: buna organizare a muncii la locul de producție, folosirea la maximum a forței de tracțiune a tractoarelor și respectarea cu strictețe a normativului de îngrijiri tehnice. Am aflat din ziarul „Agricultura Nouă" despre succesele brigăzii I-a de la S.M.T. Budești, regiunea București, care execută zilnic cîte un hantru peste normă. Lăsînd deoparte modestia trebuie să arăt că și tractoriștii din brigada mea obțin asemenea realizări.

Cum muncim noi? In fiecare seară pontatorul brigăzii jalonează pentru fiecare tractorist cîte o porțiune de teren, ce reprezintă norma de lucru zilnică majorată cu un hantru. De la începutul campaniei și pînă în prezent, nu a fost niciodată cazul ca porțiunea jalonată să nu fie lucrată. Ba, dimpotrivă. In cadrul schimbului prelungit ce-l practică tractoriștii noștri, pe seară ei lucrează deseori și pe alte tarlale (cele jalonate le termină încă din timpul zilei).

Pentru folosirea la maximum a forței de tracțiune a tractoarelor în această primăvară am întrebuințat cupluri de grape pentru grăpatul griului și orzului de toamnă, iar însămînțările le-am făcut cu cupluri de mașini sau cu agregate complexe, după cum a fost cazul.

Cît privește respectarea normativului de îngrijiri tehnice, trebuie să arăt doar că zilnic, înainte de începerea lucrului, eu verific pe fiecare tractorist în parte, cum își curăță filtrele, dacă completează nivelul uleiului din baia motorului, dacă a respectat procentul de amestec al combustibilului ce-l pune în rezervorul motorașului de pornire etc.

— Muncind astfel, vrednicii mecanizatori din brigada I-a, — îmi spunea la întoarcerea în stațiune directorul ei, tov. ing. V. Marinescu, — tractoriști ca Ciupercă Ion, Axente Dumitru, Rada Ilie și ceilalți, realizează zilnic nu cîte un hantru, dar adeseori chiar și cîte 2 hantri peste normă.

I. LEȘEANU

NOI TERENURI REDATE AGRICULTURII

Cine n-a umblat, sub arșița soarelui, cu tălpile goale pe nisipul arzînd, cine n-a simțit în față miliardele de firicele microscopice care-ți intră în gură, în urechi, în ochi, acela nu pricepe ce-i nisipul. Astăzi îmbibat de apă, e destul ca soarele să-i dăruiască lumina și căldura, pentru ca mîine să pornească, plimbat de vînt, goana lui nepotolită. Cît va goni? Cîtă vreme va rămîne nefolosit sau aproape nefolositor?

După părerea cercetătorilor Institutului Agronomic Craiova care muncesc la stațiunea de la Tîmburești, în plină zonă nisipoasă, nu peste mulți ani aproape 200.000 ha. nisipuri din Oltenia, vor fi redate agriculturii. Primele rezultate ale muncii cercetătorilor chezășuiesc îndeplinirea cu succes a acestei sarcini.

Pe cîteva hectare ale stațiunii se cultivă lucernă. O parcelă cu lucernă, una cu secară (foto 1). Rostul secarei este să protejeze lucerna împotriva vînturilor, în primul an de vegetație. In anul următor, locul secarei îl ia tot lucerna, protejată de parcela soră cultivată cu un an în urmă. Inginerul Ion Mihai cercetează creșterea plantelor.

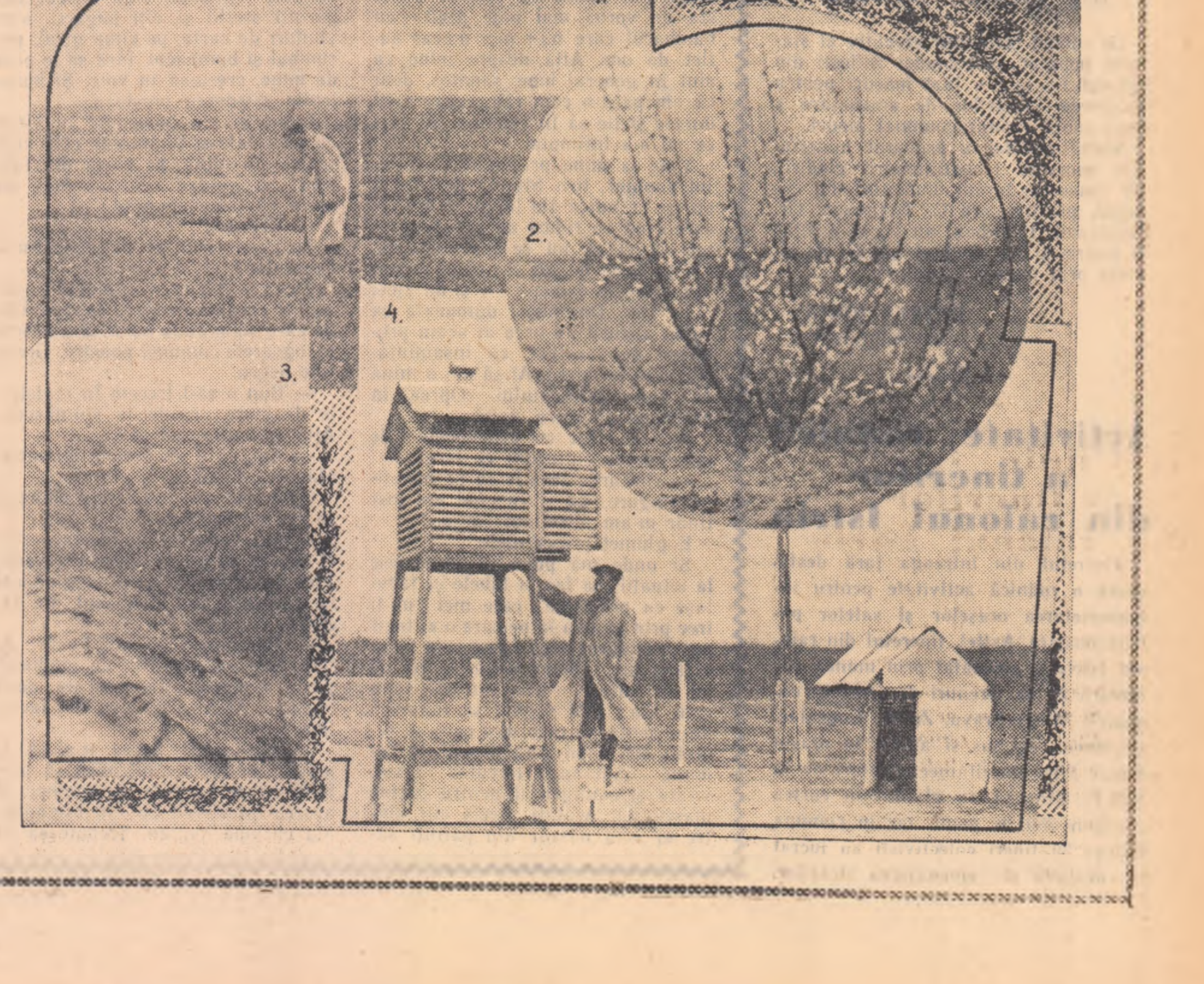
Un arbust? (foto 2). Nu. Un piersic a cărui tulpină se află în groapa deschisă, adîncă de aproape 2 m.

— Astfel plantați, pomii nu simt lipsa apei în timpul arșiței — ne asigură inginerul Victor Tuță care are în grijă livada. Să recunoaștem că are perfectă dreptate.

Ceea ce se vede (foto 3) nu sînt săpături arheologice. Sînt șanțuri pentru plantarea viței de vie. Butașii, plantați la 3 metri sub nivelul terenului, la adăpost de vînturi, au asigurată umiditatea necesară unei bune dezvoltări.

La fiecare 8 ore sînt cercetate aparatele stației meteorologice (foto 4) pentru a se cunoaște gradul de umiditate, presiunea atmosferică, direcția vîntului, temperatura și alte date de care cercetătorii au nevoie în studiile lor.

Foto și text de TEOHARI OPREA

Cultura și viața

In ospeție, la oameni ...săraci

Schiță de ȘERBAN NEDELCU

— N-am mai fost de mult pe la Strîmbeni, la rubedenii, mi-a zis într-o zi Veronica, nevastă-mea.

— N-am mai fost ! am recunoscut eu.

— Sînt vreo cinci ani de cînd n-am mai văzut-o pe soră-mea Tina. Cine știe ce și-o închipui despre noi. O fi crezînd că ținem nasul sus și nu mai vrem să știm de ei.

— Așa o fi. S-au împlinit trei săptămîni de cînd ne-a trimis o carte poștală și încă nu i-am răspuns, am recunoscut eu iarăși.

— Ce-ar fi să mergem pe la ei de-ntîi Mai ? Tot ai două zile repaus ! Cere pentru sîmbătă concediu și cu duminică fac patru.

— Ș-it că nu te-ai gîndit rău ? am aprobat eu. Numai că...

— N-o să cădem pe capul lor, că sînt oameni săraci ! Ne luăm mîncare de-acasă. Și văzînd că vreau totuși să vorbesc, și-a ridicat glasul :

— Ce te bosumfli ? Lasă că nu ne atingem de leafă. Am eu niște economii.

Am încercat s-o întrerup din nou, să-i spun că de la slujbă mi-au dat un premiu, dar Veronica nu mi-a îngăduit :

— Să le luăm și niște daruri. Soră-mi patru metri de stambă, cumnatului o pereche de opinci, iar celuia mic un costum de marinar... Ce te uiți așa ? Ți se pare că e puțin ? Lasă că pentru ei e destul. N-o știi pe biata soră-mea Tina ? Cînd îi dădeam o rochie veche, toată lumea era a ei. Da' acuma că-i ducem una nouă !... Să vezi ce-o să se bucure !...

Veronica mea ține la ban, îl leagă cu zece noduri. Dar cînd e vorba de soră-sa Tina, nu se zgîrcește. Are o slăbiciune față de ea. E cea mai săracă dintre surori și Veronica simte o adevărată plăcere s-o ajute. Cînd a văzut și premiul, n-a mai lungit vorba. A hotărît să-i cumpărăm Tinii și o bluză de mătase. Am plecat apoi în oraș și toată după amiaza m-a purtat cu ea prin magazine pentru cumpărături.

A doua zi, dis de dimineață, încărcați de pachete, ne-am urcat în tramvai și fuga la gară. Inainte de a ajunge la tren, Veronica s-a oprit la un chioșc :

— Dă-mi cinci franzele ! Cine știe ! Poate n-au pîine ! mi-a spus ea punînd franzelele într-un coș. Ai uitat că lor niciodată nu le ajungea grîul de la o recoltă la alta ?

In timpul călătoriei m-a tocat la cap toată vremea :

— O să-i placă Tinii rochia ? Sigur că o să-i placă ! și-a răspuns tot ea. Am făcut bine că i-am luat rochie de pichet. De stambă era prea ieftină. Da' lui Ghiță o să-i placă opincile ? Da' nu i-or fi prea mari ? Nu știu ce om ești ! Nu te mai cunosc. Spune și tu o vorbă ! Or să se bucure de daruri ? Ah!... Am uitat să luăm ăluia mic și-o jucărie ! a țipat, deodată, Veronica. Nu-ți trece nimic prin cap ? Ce-o să zică Nicușor cînd ne-o vedea cu mîna goală ?

— Bine, dar i-am luat hăinuțe... I-am luat și ciorapi și bomboane ! O să se bucure, am liniștit-o eu !

— I-am luat da' nu strica să-i luăm și-o jucărie. Știi cum sînt cei mici. Era bine să-i fi cumpărat măcar o jucărie. Să cunoască și el bucuria copiilor de la oraș ! Ia vezi... dă-te jos în gara asta ! Poate găsești ceva !

Am ascultat-o și am găsit un șoricel mecanic. Cînd învîrteai un șurub și-i dădeai drumul pe bancă, fugea și chițăia întocmai ca un șoricel viu. Gura nevestei-mi turuia într-una. Dacă drumul mai ținea mult, cine știe ce avea să-mi mai spună. Noroc că trenul a ajuns în gară la Iliești, iar de acolo pînă la Strîmbeni sînt doar cinci kilometri.

— Heei !... Să crestăm cu toporul în prag ! ne-a întîmpinat, în poartă, sora nevestei-mi.

— Bine-ați venit sănătoși ! a zis și Ghiță, cumnatu-meu.

— Bine v-am găsit ! am răspuns eu dînd mîna cu gazdele.

Veronica ține la soră-sa ca la ochii din cap. A sărutat-o cu o căldură pe care nu mi-a arătat-o nici măcar de ziua ei, cînd îi înmînam cadourile. O săruta și-i spunea :

— V-ați făcut casă nouă ! Bravo !

Am privit și eu. Casă de cărămidă acoperită cu țiglă roșie, grădină de trandafiri din bătătură... perdelele de mătase de la ferestre. Am întors apoi ochii și m-am uitat și la nevastă-mea.

Vorbea de zor, dar (cine-o cunoaște mai bine ca mine pe Veronica ?) — vocea i se schimbase și cu greu putea să-și ascundă supărarea. „Ce-are nevastă-mea ?" m-am întrebat. Cu un costum mai dihai ca al meu și cu pantofi noi, Ghiță a zîmbit pe sub mustața neagră și ne-a-mbiat :

— Da' intrați cumnaților. Intrați !...

Am intrat în casă și am pus pachetele pe masă. Mobila nouă, aparatul de radio, mașina de cusut... Toate îmi jucau pe dinaintea ochilor, ca niște drăcușori. Veronica a pus mîna pe opinci și i le-a înmînat cumnatului.

— Poftim, ți-am adus un cadou, i-a spus ea sforțîndu-se să pară veselă.

Tot zîmbind, Ghiță a prins opincile :

— De vreo cinci ani, de cînd am intrat în colectivă, nu mai port opinci. Da' mulțumesc de atenție !...

Buimăcită, Veronica a mișcat din buze și s-a roșit. „Nu-i place darul meu ?" parcă a vrut să zică și întorcîndu-se iarăși spre soră-sa, i-a întins întîi rochia, apoi costumașul băiatului.

— Mulțumim, dragă cumnată ! a răspuns Ghiță în locul Tinei, continuînd să zîmbească... Sîntem foarte bucuroși c-ați venit. Da' luați loc. Nici nu știți ce bucurie ne faceți !...

— Am vrut să-ți aduc și două kilograme de zahăr, da-l știi pe Tudor. Le-a uitat în odaie, pe masă ! a rostit către soră-sa, Veronica.

— Zahăr ? Ce să facem cu el ? Avem zahăr să dăm și la caii gospodăriei, a răspuns Ghiță.

Ne-am așezat pe scaune. Ghiță a zîmbit din nou și a rostit :

— Da' ce-ați avut de gînd cu atîta pîine, cumnată Veronico ? Avem și noi destulă, slavă domnului !...

— E pentru mine ! Sufăr de stomac și mi-a recomandat doctorul să mănînc numai pîine rece, am răspuns eu, în locul nevestii-mi.

— E pentru Tudor. Nu știți ce pățesc cu el, a întărit Veronica, privindu-mă drăgăstos cum nu mă privise niciodată în viața ei.

— Te pomenești că nici nu bei ? a mai întrebat Ghiță.

— Nu bea decît ceai de sunătoare, s-a grăbit Veronica să spună.

— Asta nu-i bine. De mîncare mai rabdă omul, dar de băutură nu prea ! m-a căinat Ghiță. Păcat ! a adăugat el. Avem niște vin, să-l tot bei. Niște Muscat-Otonel de la gospodărie.

L-am ascultat pe Ghiță și mi s-a părut că simt vinul pe limbă. De necaz, mi-a venit amețeală. „Auzi ce vin și eu nici să nu-l gust ! — m-am gîndit. Cine-a pus-o pe Veronica să spună că beau numai ceai ?"

Am înghițit, totuși, în sec și am tăcut. N-a trecut o jumătate de oră și Tina a pus pe masă un curcan fript, o carafă cu vin purpuriu și — ruptă în două — o pîine din care ieșeau aburi.

Un miros plăcut a început să-mi gîdile nările și ochii mi s-au mărit. Am vrut să întind mîna să-mi iau o bucățică, dar mi-am adus aminte că n-am voie să mănînc decît pîine rece și m-am oprit.

— Ia friptură cumnate și bea vin ! Nu-i asculta pe doctori ! m-a îndemnat Ghiță.

— N-are voie ! Vrei să se îmbolnăvească ? a sărit arsă nevastă-mea.

— Nu pot ! am răspuns și eu cu gura pe jumătate și am închis ochii să nu mai văd bunătățile de pe masă !

Zadarnică trudă. Am așteptat să-mi mai spună Ghiță încă odată, dar omul n-a mai stăruit. Se vede treaba că se temea să nu-și supere cumnata.

Am deschis ochii și m-am uitat neputincios. Toți se înfruptau din vinul purpuriu, numai eu eram silit să mă mulțumesc cu puțină friptură și cu ceai amar de sunătoare. Cum aș mai fi luat și eu un pahar de vin ! Cum l-aș fi dat pe gît, încîntat de gîtlejul lui ! Puteam s-o fac însă mincinoasă pe Veronica ? Dar spre norocul meu, în casa cumnatului a intrat președintele colectivei, un zdrahon de rumîn cu mustața stufoasă și sură.

— Bine ați venit ! a strigat el. Ia te uită ! lume nouă, în sat vechi. Ați picat cum nu se poate mai bine.

Ne-a strîns mîinile mie și Veronicăi. Ne-a prezentat pe nevastă-sa — o femeie tînără și durdulie — și, așezîndu-se lîngă mine mi-a spus :

— Dar ce bei dumneata ? Ceai ?

Am încuviințat — clătinînd din cap. Fără să spună vreun cuvînt, președintele a luat frumușel ceaiul și l-a zvîrlit pe fereastră :

— Dă-l dracului ! Pune mîna și trage-i o dușcă !

— Vezi că...

— Lasă, lasă ! Dacă te potrivești boalei, nu te mai întremezi, a încheiat președintele, umplîndu-mi paharul cu purpuriu. Să nu care cumva să nu-l bei ! Mă superi de moarte, tovarășe Tudor.

Inghițiți-că ! N-am mai așteptat să-mi spună a doua oară.

— Ce-o fi, o fi ! am zis și-am răsturnat paharul pe gît.

— Ehei !... Așa te vreau ! a strigat președintele. Pentru că ești om de ispravă, să mai bem cîte unul.

L-am băut bucuros și pe-al doilea. A urmat al treilea, apoi al patrulea. Spre seară, de la Ghiță ne-am mutat la cumnatu-său Iancu, iar a doua zi am luat-o de la capăt, la un vecin de-al lui Ghiță. Patru zile, cît am stat la Strîmbeni, am ținut-o numai așa : „pune-te masă, scoală-te masă".

— Ia tovarășe, nu te gîndi că n-ai ce. Avem acuma de toate. Nu căutăm decît prilej de petrecere. Vezi că vinul nostru nu-ți face rău ? Vezi că pîinea caldă îți priește ? îmi spunea bucuros președintele.

A patra zi, spre seară, am pornit cu trenul spre București. Incărcată de daruri, tovarășa mea de viață era morocănoasă.

— M-am gîndit că e tristă din cauză că se desparte de soră-sa, că părăsește iarăși satul în care a copilărit. Cine nu simte o umbră în suflet cînd pleacă din locurile dragi ?

— Ei, ți-a plăcut ? m-a întrebat ea într-un tîrziu. Ziceai că nu se face să cădem pe capul oamenilor. M-ai silit să mă fac și de rîs cu opincile. Habar n-ai pe ce lume trăiești ! Nu răspunzi? De ce taci ?

A urmat o săpuneală pentru că am făcut-o să dea o groază de bani pe pîine și pe atîtea nimicuri, alta pentru că m-am purtat ca un bădăran care nu știe ce e civilizația și nu i-am dat atenția cuvenită unei femei ca dînsa ; alta pentru că m-am uitat prea lung la nevasta președintelui...

La urmă, a tăcut și a început să-și numere darurile. Tocmai cînd Veronica se uita la un covor dăruit de soră-sa, am băgat și eu mîna în geamantan și-am dat de șoricelul mecanic :

— Ia te uită ! De ce nu i-ai dat șoricelul băiatului ? Și Tinii de ce nu i-ai dat și basmaua de mătase ? am întrebat-o uimit.

— Așa ! Avea nepotul destule jucării, a răspuns nevasta morocănoasă. Lasă că nici ei nu sînt așa darnici, a adăugat cu năduf. Cînd erau săraci îi credeam ! Da acuma ?... Aveau 100 de kilograme de zahăr și soră-mea nu s-a îndurat să-mi dea și mie nici măcar o bucată. Iar Ghiță s-a simțit ofensat că i-am adus opinci. S-a ajuns ! Ce-ar fi vrut el să-i duc ? Potcoavele de aur ale lui Ducipal ?

Nu i-am răspuns ! „Acu' să te ții Tudore ! — mi-am zis în gînd. O să te facă Veronica să iasă fum din tine. Să-i cumperi aparat de radio nou, d-ăla de care-a văzut la soră-sa. Perdele cu franjuri de mătase și studio... Of !".

Construiesc un punct sanitar

De curînd comitetul executiv al sfatului popular al comunei Biliești din raionul Focșani a luat măsuri pentru începerea lucrărilor de amenajare a unui punct sanitar comunal model.

Sfatul popular a procurat materialele necesare recondiționării clădirii, iar numeroși țărani muncitori din comună, printre care C. Todirașcu, Gr. Munteanu, I. Taban, au cărat pămînt și pietriș și au efectuat lucrări de zidărie prin muncă voluntară.

PETREA IORGU
corespondent

Activitate rodnică a tinerilor din raionul Istria

Tineretul din întreaga țară desfășoară o rodnică activitate pentru înfrumusețarea orașelor și satelor patriei noastre. Astfel, tineretul din raionul Istria a amenajat prin muncă voluntară 29 de terenuri de sport în comunele Mihai Bravu, Zetilu, Cogealac, Ceamurlia de Sus și altele. In orașul Adam Clisi tinerii mecanizatori de la S.M.T. Băneasa au plantat în curtea stațiunii 380 de pomi, iar în comuna Ostrov 39 tineri colectiviști au lucrat la curățirea și amenajarea străzilor.

■ SATIRĂ și UMOR ■ SATIRĂ și UMOR ■ SATIRĂ și UMOR ■

Greierii lui Dorondoc

DRAGĂ IOANE,

Vreau prin prezenta scrisoare să mă întrețin cîteva minute și cu tine, căci cu culturile de pe cîmp mă întrețin cît e ziulica de mare. Și orice s-ar spune cu tine se poate sta de vorbă mai bine decît cu bumbacul care nu-i nici măcar suflet de om. Află despre mine că sînt în general bine, sănătos, doar că am pățit-o cam rău, ceea ce îți doresc și ție să fii sănătos. Să vezi ce mi s-a întîmplat.

Vine la mine președintele sfatului popular, tov. Stănilă pe care îl știi și tu, adică ăla lungu și deșirat care cînd se ridică de pe scaun te uiți la el că nu se mai termină. Mă privește de sus, — că el numai așa privește oamenii, — și-mi zice:

— Tov. Dorondoc, dumneata ca agent agricol nu prea ai acum probleme de rezolvat, că însămînțările s-au terminat. Ai să dai o mînă de ajutor referentului Oprea, în probleme de stare civilă.

Zic : — Dar cu problemele de întreținerea culturilor ce facem ?

— Culturile lasă-le să se întrețină singure. Că și eu cînd am fost tînăr m-am întreținut singur !

E glumeț președintele.

Și unde mă pune să întocmesc la situații, să fac la tabele și tabelașe cu probleme care nici nu-ți trec prin mintea ta pe care o ai încît poți să judeci dacă-i just ce-a făcut el sau nu. Răspundeam la fel de fel de adrese. Una din ele suna cam așa : „Vă rugăm să înaintați de urgență un tabel din care să reiasă : cîți copii s-au născut în comună săptămîna trecută; sexul, vîrsta și contigentul pentru partea masculină. Arătați precis cîți dintre ei s-au născut din părinți sănătoși, cîți bolnavi, cîți copii s-au născut din părinți sterili! Cîți dintre ei sînt analfabeți, cîți știutori de carte". Și așa mai departe.

Și uite așa, în timp ce eu stau închis în birou și mă tot căznesc să aflu cîți copii s-au născut din părinți sterili și cîți sugaci sînt știutori de carte, pe cîmp grîul, porumbul și bumbacul, fără să le pese de mine, creșteau în voie. Și buruienile asișderea creșteau.

Intr-o zi mă pomenesc în birou cu un cetățean țigănos la chip care scapă din mînă, pe masa din fața mea, un gîndac negru. Apoi dă mîna cu mine spunînd :

— Greiere !

Zic : — Incîntat de cunoștință, Dorondoc !

Zice : — Nu m-ai înțeles. Pe gîndac îl cheamă greiere. Și încă asta pe care l-am adus e pui. S-a născut pe ogoarele comunei noastre. Greierele negru.

— Bun o să-l trecem în registrele de stare civilă la noi-născuți. Altă pretenție mai ai ?

— Am, că e un greiere stricător. Mănîncă bumbac.

Cînd aud așa îmi feresc cămașa, că era de bumbac.

— Am venit la dumneata — zice el. Parcă eu nu văzusem c-a venit. Trebuie să ne ajuți, altfel gîndacul ne mănîncă tot bumbacul. Ce facem ?

— Păi purtați și voi haine de lînă. Sau înțelegeți-vă cu gîndacul, poate acceptă altă mîncare decît bumbac. Altceva n-avem ce-i face... Sare !

— Nu sare ! Sarea n-ajută la nimic. Ne trebuie nitroxan să prăfuim cu el lanurile de bumbac. E averea colectivei. Eu sînt brigadier. Mă cheamă Voitan. Trebuie să vă zbateți să ne faceți rost de nitroxan.

Cînd am văzut că vorbește serios l-am luat și eu principial :

— Uite ce tovarașe ! Problema va fi studiată de către organele sfatului poular comunal și soluția va fi dată în curînd !

— Nu vrem soluție, vrem praf, zice el crezînd că mă face praf.

Dar eu m-am trecut cu firea. L-am anunțat pe președintele sfatului care a fixat pentru sîmbătă cu întreg comitetul executiv comunal o ședință în care eu, ca specialist, urma să prezint un referat intitulat : „Problema greierului negru și salvarea bumbacului din comuna Cepari".

Sîmbătă însă președintele a fost chemat la raion și a trebuit să amînăm ședința fulger pentru sîmbăta următoare, cînd am început-o la ora 6 dimineața ca să nu ne năpădească căldurile și discuțiile să fie lărgite. Către prînz ședința fulger s-a terminat, care cu toții am pornit către cîmp. Pe tarlaua cu bumbac colectiviștii lucrau de zor. L-am chemat pe Voitan și i-am spus c-am ținut o ședință și-am luat o hotărîre.

Zice : — Dumneavoastră ați luat hotărîre, noi am luat nitroxan. L-am procurat direct de la raion. Că doar nu era să lăsăm să se distrugă culturile pînă ții d-ta ședința ! Chiar acum prăfuim lanul. Mulțumesc de ajutor !

Auzi, tot el face pe supăratul, după ce mă pusese să țin ședința de pomană. Ce oameni domnule, ce oameni !

DORONDOC,
pentru conformitate,
GHEORGHE JANGOCIU

BIBLIOGRAFIE

☆ ☆ ☆ Amintiri despre Engels — culegere de articole E.P.L.P. — 188 pag. — 3,50 lei.

NICOLAE DELEANU — Nedeia din Poiana Miresei — roman vol. II. E.S.P.L.A. — 556 pag. — 11,50 lei.

TRAIAN COȘOVEI — Dobrogea de aur Ed. M.F.A. — 112 pag. 1,75 lei.

DAN DEȘLIU — Ceva mai greu... — versuri E.S.P.L.A. — 156 pag.

VICTOR ION POPA — Velerim și Veler Doamne — Floare de oțel — romane, E.S.P.L.A. — 412 pag.

ZAHARIA STANCU — Florile pămîntului — ediția II-a E.S.P.L.A. — 152 pag. — 3,25 lei.

I. RADULESCU — Igiena piscicolă, E.A.S.S. — 176 pag. — 5 lei.

PAUL IORGULESCU și ALEX. CIOLCA — Indreptar de parazitologie veterinară, E.A.S.S. — 492 pag.

O nouă formație artistică

Prin străduințele depuse de învățătoarele Valeria Mărgineanu și Maria Trif, în satul Geogel din raionul Aiud a luat nu de mult ființă o echipă artistică alcătuită din tineri talentați. De curînd echipa artistică din Geogel a dat primul spectacol, prezentînd un frumos și bogat program artistic. Cei peste 300 de spectatori din sat și din comunele învecinate au răsplătit cu puternice aplauze pe tinerii artiști.

Echipa artistică din satul Geogel va pregăti în curînd un nou program.

IOSIF BARB
corespondent

Informații

In scopul sprijinirii și dezvoltării producerii semințelor de soi și a introducerii în cultură a celor mai productive și adaptate soiuri în regiunea Constanța, Comisia de stat pentru încercarea soiurilor a înființat în cadrul gospodăriilor colective Cogealac, Cataloi și Topraisar centre experimentale de stat pentru încercarea soiurilor. In fiecare centru se fac experiențe cu 11 soiuri de grîu de toamnă, 40 de soiuri hibrizi dubli de porumb, 14 soiuri de floarea-soarelui, 3 soiuri de ovăz, 7 soiuri de grîu de primăvară și 5 soiuri de in de ulei. In felul acesta Ministerul Agriculturii și Silviculturii dă posibilitate gospodăriilor agricole colective din regiunea Constanța să se convingă de superioritatea semințelor de soi și totodată să-și aleagă soiurile cele mai bune pentru producție.

★

In cursul acestui an întreprinderile Ministerului Industriei și Chimiei vor asigura fabricarea a 170.000 tone de îngrășăminte chimice și 17.000 tone de produse pentru combaterea dăunătorilor. In acest scop s-a stabilit darea în funcțiune în cursul acestei luni a unei noi instalații de îngrășăminte superfosfatice la uzinele „Petru Poni" din Valea Călugărească. Tot în această întreprindere în cursul trimestrului III va fi pusă în funcțiune o instalație de granulare a superfosfatului.

★

In vederea asigurării pieselor de schimb pentru mașinile agricole de tip vechi, secția agricolă regională Constanța a organizat confecționarea acestora prin cooperativa „Energia". Unitățile agricole cooperatist-socialiste din întreaga țară pot face comenzi de piesele necesare direct la cooperativa „Energia"—Constanța, începînd de pe acum. Confecționarea pieselor va începe de la 1 august 1958. Plata pentru orice comandă se face prin virament.

★

In toate regiunile țării continuă contractările de cereale din recolta acestui an. Pînă acum gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile agricole au contractat cu peste 220.0[illegible] tone mai multe cereale decît în întreg anul trecut. Cantitatea de porumb contractată depășește cu 115.000 tone întreaga cantitate de anul trecut. Mari cantități de grîu și porumb au contractat gospodăriile colective din regiunea Constanța și București.

★

In cadrul „Lunii curățeniei" Comitetul de Cruce Roșie al regiunii Iași a organizat 1.109 echipe sanitare formate din 4.783 de activiști ai Crucii Roșii care au vizitat 16.711 case, au mobilizat locuitorii satelor la asanarea și dezinfectarea a 959 fîntîni, la văruirea a 10.141 locuințe etc. Comitetul de Cruce Roșie al raionului Pașcani, în colaborare cu secția sanitară a organizat o caravană sanitară care însoțită de medici, vizitează diferite sate, dînd țăranilor muncitori consultații gratuite și îndrumări igenico-sanitare.

★

In toate satele și comunele regiunii Stalin unde au luat ființă gospodării colective se desfășoară o largă acțiune de construcții de locuințe. Folosind veniturile din ce în ce mai mari pe care le-au primit din gospodăriile colective, peste 9.350 de colectiviști din această regiune și-au clădit în ultimii ani case noi. La Lasle[illegible], Sînpetru, Hălchiu, Bod și în alte localități au apărut străzi întregi cu case noi în care locuiesc colectiviștii.

Halal educație...

Cînd eram în clasele primare aveam un învățător, care pentru orice fleac bătea copiii. Mi-am adus aminte fără să vreau de el într-una din zilele trecute cînd mă aflam în comuna Pietroșani din raionul Zimnicea.

Am aflat aici că învățătoarea Coadă Maria, seamănă ca două picături de apă cu învățătorul de altădată care bătea copiii. Coadă Maria e nervoasă. Prea nervoasă. Nu poate suporta nimic. Rîde un copil, îi trage o palmă. Greșește altul un calcul la tablă, îi trage două palme. Lovește cu toată puterea, cu sălbăticie.

In ce privește ramurile acestei „metode" de educație, ele sînt diferite, după caz și după nervi. Pe Moraru Stela a „educat-o" zmulgîndu-i șuvițe de păr din cap. Pe Voivorzeanu Ilie l-a „mîngîiat" peste ochi cu o nuia. In urma acestei atente mîngîieri elevul a rămas cîteva zile acasă, cu ochiul negru și umflat. Despre metodele folosite de învățătoare aflase în ultimul timp și directorul școlii de 7 ani, tov. Lungu Ion. Dar omul tăcea. Nu vroia să facă vîlvă. Ce să se mai audă și la raion despre isprăvile învățătoarei? Totuși cei de la raion au auzit.

Metodele barbare de educație folosite de învățătoarea din comuna Pietroșani au fost condamnate cu toată tăria de cadrele didactice din raion. Sfatul popular raional a hotărît ca învățătoarea să fie mutată disciplinar de la această școală. Iar la prima abatere va fi scoasă din învățămînt. Directorul Lungu Ion a primit mustrare scrisă.

I. G.

Insemnări

CONTRACTĂRI

Fără a pretinde că li se cuvin merite deosebite la contractările de animale, conducătorii O.R.A.C.A.-Oradea (director — Gheorghe Coman ; director comercial — Iosif Silaghi) prezintă o serie de rezultate care confirmă munca rodnică ce s-a depus în această privință. Lucrul acesta reiese cu prisosință din rezultatele cu care O.R.A.C.A.-Oradea și-a încheiat activitatea din anul trecut, precum și din cele obținute în continuare, pe acest an.

Iată bilanțul unei activități : 2.602 tone de carne (în viu) preluări din contracte pînă la începutul anului în curs ; 22.537 vite mari, mînzați, viței, oi și porci contractați de la 1 ianuarie 1958 pînă acum cîteva zile.

Incasînd prețuri bune pentru animalele predate în baza contractelor încheiate cu O.R.A.C.A., producătorii fruntași s-au bucurat în același timp de însemnate premii. Gospodăria colectivă „Gheorghe Doja" din comuna Borș, bunăoară, care a predat vite în greutate de 41.200 kg., a primit ca premiu unelte agricole în valoare de 1.500 lei ; președintelui gospodăriei, tov. Petru Szabo, i s-a înmînat diplomă și insignă de merit, iar îngrijitorii de animale Iosif Barău, Iosif Rațiu și Niculae Penzea de la aceeași gospodărie, au primit ca premiu cîte 300 de lei. La fel, gospodăria colectivă „Ogorul Roșu" din comuna Hotar, raionul Aleșd — și ca ea multe altele — a primit ca premiu unelte agricole în valoare de 1.500 lei, iar îngrijitorul animalelor contractate și predate la O.R.A.C.A., tov. Florian Borș, a primit un premiu de 900 lei.

De cinstirea acordării de diplome și insigne de crescători de animale fruntași (în total 338) precum și de premii, s-au bucurat și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele regiunii Oradea. Moise Olah din comuna Finiș, raionul Beiuș, de pildă, predînd animale în greutate de 19.155 kg., a fost premiat cu unelte agricole în valoare de 900 lei ; Costea Petru din comuna Aștileu, raionul Aleșd, predînd animale în greutate de 18.360 kg., a primit o tocătoare de nutreț și o grapă, în valoare tot de 900 lei ; și ca el mulți alții.

Ceea ce merită să fie remarcat în activitatea desfășurată de O.R.A.C.A.-Oradea este și faptul că înmînarea diplomelor, a insignelor de fruntași și premiilor s-a făcut la reședința fiecărui raion, într-un cadru sărbătoresc, organizîndu-se în același timp expoziții de animale crescute, contractate și predate. Lucrul în sine a constituit un exemplu mobilizator, o lecție din care vizitatorii acestor expoziții au tras frumoase învățăminte.

Cum se oglindesc toate acestea în activitatea pe care o desfășoară în prezent lucrătorii de la O.R.A.C.A.-Oradea ?

Cifrele arată astfel: 4.900 vite mari, 3.217 viței, 1.520 mînzați, 7.400 oi, 5.500 porci contractați de către gospodăriile colective, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele acestei regiuni.

Exemplul crescătorilor de animale din regiunea Oradea, precum și felul cum lucrătorii de la O.R.A.C.A. înțeleg să-și desfășoare activitatea, merită să fie urmat de toți producătorii agricoli și cei cărora le revine sarcina de a arăta contractanților avantajele încheierii de contracte cu O.R.A.C.A., contribuind astfel la o mai bună aprovizionare cu carne a oamenilor muncii.

R. SAVU

Incă din primele zile călduroase, conducerea cooperativei de consum Coman din raionul Drăgănești-Olt a aprovizionat magazinul cu diferite mărfuri de sezon, pe gustul cumpărătorilor.

Răspundem cititorilor

Un grup de colectiviști din comunele Cobadin și Rahmanu din regiunea Constanța, ne întreabă cum se poate face însilozarea timpurie a plantelor de nutreț. In cele ce urmează, tov. Ing. Lupan de la Institutul de Cercetări Zootehnice va da cîteva indicații practice în legătură cu această problemă:

Printre nutrețurile care se pot însiloza cît mai de timpuriu, chiar în cursul lunii mai, se numără ierburile graminee din fînețele naturale și cultivate, borceagurile, lucerna, trifoiul, secara, surplusul de ierburi din conveier, buruieni și orice alte plante, care sub această formă pot întări baza furajeră.

Pentru plantele ușor însilozabile nu este necesară o tehnică specială. Gospodăriile vor avea însă grijă ca însilozarea să dureze cît mai puțin posibil astfel încît umplerea unei gropi sau bazin să nu depășească două zile. Tocarea se va face cît mai mărunt presîndu-se bine masa de nutreț.

In ceea ce privește plantele greu însilozabile, în special lucerna, borceagul cu măzăriche sau secara sînt necesare anumite măsuri care să asigure obținerea unui nutreț de calitate.

Pentru a obține o cantitate sporită de substanțe nutritive în nutrețul însilozat, lucerna trebuie recoltată în faza de îmbobocire, sau cel mai tîrziu înainte de înflorire, borceagurile la începutul înspicării plantelor graminee și la începutul înfloririi plantelor leguminoase, iar secara în faza de dezvoltare în burduf, deci înainte de înspicare sau cel mult pînă la apariția primelor ariste (țepi) ale spicului. Se va avea grijă pe cît posibil, ca plantele în momentul cosirii sau strîngerii să nu fie ude de rouă sau ploaie. Atît lucerna și trifoiul cît și borceagurile, după cosire, se lasă în brazde subțiri la soare timp de 6—12 ore, pînă cînd frunzele se ofilesc ușor. După ce s-au pălit, plantele se pot însiloza după metoda obișnuită.

In cazul cînd timpul se menține ploios și nu permite pălirea masei cosite, însilozarea se va face cel mai bine cu adaus de acid formic. Operația se face pe orice timp, indiferent de condițiile atmosferice.

Acidul formic se diluează, pregătindu-se o soluție de 5 la sută (la 100 l apă se pun 5 l. acid formic). Cu această soluție se stropesc straturile de masă tocată din lucernă, borceaguri sau secară. La 100 kg. masa tocată se întrebuințează 5 litri soluție pregătită. Straturile de la fundul silozului se stropesc cu soluție în proporție de 4 la sută, iar cele de la suprafața silozului în proporție de 6 la sută. Ultimul strat se stropește cu o cantitate dublă de soluție, după care urmează acoperirea.

Insilozarea plantelor greu însilozabile se poate face și cu melasă. Melasa se diluează în proporție de 30—50 la sută (1—2 părți apă la 1 parte melasă) și cu aceasta se stropesc straturile în cantitate de 8—10 litri la 100 kg. masă tocată. Se recomandă ca plantele să fie ușor pălite înainte de însilozare.

Un alt mijloc de însilozare a plantelor greu însilozabile este cel mixt, adică în amestec cu ierburi graminee, iarbă de Sudan, ovăz etc. Se amestecă 1—2 părți din aceste plante cu o parte de lucernă, borceag sau chiar secară. In loc de a se amesteca cu plante ușor însilozabile se pot presăra făinuri sau uruieli de cereale în proporție de 3—5 la sută. Această însilozare cere ca operația să nu se facă cu nutreț cosit udat de ploaie ci ușor pălit.

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE COOPERATISTE

AVEȚI cuvîntul CITITORII CONTRIBUIE la îmbunătățirea metodelor de organizare și retribuire a muncii

★ Normele nu sînt împietrite. ★ Normarea și retribuirea muncii în zootehnie. ★ *Cînd se definitivează numărul de zile-muncă.*

La redacția ziarului nostru continuă să sosească scrisori pe marginea articolului „Care metode de organizare și retribuire a muncii sînt mai bune?" Referindu-se la problemele puse pînă acum în materialele publicate la rubrica „Aveți cuvîntul", cititorii ridică totodată probleme noi, deosebit de importante pentru conducerile unităților agricole cooperatiste.

Scrisorile pe care le-am primit din gospodăria colectivă din orașul Codlea și de la tovarășul Mihai Remus, șeful secției agricole a sfatului popular raional Buzău, se ocupă de normarea muncii. Aceasta este socotită în ambele scrisori ca problema nr. 1. Gospodăria colectivă din Codlea și cea din Costești, raionul Buzău, au revizuit și fixat norme noi la o parte din lucrările agricole. Astfel, în ultima gospodărie au fost micșorate normele la cositul fînului, strînsul cerealelor, mărindu-se în schimb normele la păpușitul tutunului, săparea gropilor pentru siloz etc. Gospodăria a modificat normele la peste 40 de lucrări agricole. Modificarea a contribuit imediat la o mai bună participare la muncă a colectiviștilor, la așezarea mai judicioasă a cîștigurilor. Astăzi în cele 2 gospodării nu mai sînt ocolite muncile grele, întrucît ele oferă zile-muncă mai multe decît alte lucrări.

Tot despre normarea muncii — de data aceasta în zootehnie — ne informează și tovarășul Ion Cernea, contabil la gospodăria colectivă din satul Stancea, raionul Oltenița. El consideră că așezarea normelor în zootehnie nu ține pasul cu dezvoltarea tehnicii. Exemplul cel mai convingător îl constituie, după părerea sa, cunoscuta gospodărie colectivă din Hărman, unde, deși adăpatul, transportul furajelor, evacuarea gunoiului din grajd etc, se fac mecanizat, norma de deservire a rămas cea din vremea cînd aceste lucrări se executau manual. Aceasta nu poate să nu urce prețul de cost al laptelui și al altor produse animale.

Retribuirea muncii ocupă, desigur, un loc de frunte și în scrisorile sosite în ultimul timp. Inginerul Gh. Rusu, șef de secție agricolă raională și Marin Vrînceanu, șeful serviciului organizării sectorului cooperatist al aceleeași secții ne scriu despre experiența căpătată de gospodăriile colective din Segarcea. Ei sînt de părere să se acorde ca retribuție suplimentară 60 la sută din depășire la prășitoare și 50 la sută la păioase. Totodată propun ca la prășitoare, vii și livezi să se introducă acordul pe familii, iar ca bază a retribuției suplimentare să se ia o producție mai mare cu 5—10 la sută decît producția planificată pe gospodărie. Deci, potrivit propunerii lor, ar urma să primească retribuție suplimentară cei care depășesc planul cu mai mult de 5—10 procente (depinde cît se fixează). Alți cititori sînt de părere că retribuția suplimentară să se acorde pentru producțiile ce întrec cu un anumit număr de procente (5—10) producția medie realizată și nu cea planificată. Propunerea este motivată prin inconstanța anilor agricoli. În sfîrșit, cei doi tovarăși din raionul Segarcea mai sînt de părere ca și în cazul acordului pe familii să se aplice un control minuțios al calității lucrărilor, pontarea să se facă numai după ce s-a făcut recepționarea, iar fixarea numărului de zile-muncă să fie definitivată la sfîrșitul anului în raport cu producția obținută.

In legătură cu retribuția suplimentară, își spune părerea și Vasile Sandu, președintele gospodăriei colective din Stancea. Unii membri ai acestei gospodării propun ca și în sectorul zootehnic retribuția suplimentară să fie acordată în natură. In sprijinul propunerii lor, aduc faptul că așa se procedează în unele unități cooperatiste din raionul Codlea. Președintele și majoritatea colectiviștilor din Stancea susțin că în zootehnie retribuția suplimentară să fie acordată în bani și nu în natură (purcei, brînză etc.), cum se aplică la colectiva din Hălchiu, regiunea Stalin. Ceva mai mult, președintele gospodăriei din Stancea susține ca și retribuția suplimentară pentru depășirea producției la porumb, grîu, orz, cartofi, să fie achitată în mare parte în bani. In treacăt fie spus, noi socotim că tovarășul Vasile Sandu are dreptate.

Scrisorile trimise redacției ne informează și despre faptul că a crescut considerabil numărul unităților care aplică în acest an retribuția suplimentară și acordul individual, acordul pe familii sau pe echipe. Unele gospodării, cum e, de exemplu, cea din Valea lui Mihai, regiunea Oradea, au trecut la această metodă de organizare și retribuire a muncii încă de anul trecut, forțate de împrejurări. Anul trecut, după cum ne informează corespondentul nostru Gh. Boboc, se îngrămădiseră multe lucrări ce trebuiau executate într-o perioadă scurtă. Exista pericolul ca grîul să se scuture pe cîmp sau ca alte lucrări să fie lăsate baltă pentru a se recolta grîul. Pentru ca toate lucrările să poată fi făcute la timp, iar pierderile de recoltă evitate, strînsul grîului a fost dat în seama unor echipe. Acele echipe care l-au secerat la timp au obținut o producție mai mare. O parte din sporul de producție, s-a împărțit, proporțional cu numărul zilelor-muncă lucrate, între membrii echipelor.

In primăvară, ținîndu-se seama de pățania de anul trecut, gospodăria colectivă din Valea lui Mihai și altele din jur au organizat de la început munca pe baza aplicării retribuției suplimentare. Deși măsura luată în 1957 de gospodăria colectivă din Valea lui Mihai a fost necesară este totuși bine ca unitățile să nu folosească măsuri similare decît în cazurile cînd nu au altă ieșire. Spunem acest lucru deoarece rezultatele producției depind — se știe — de lucrările efectuate pînă la recoltare. De aceea colectiviștii care au luat parte la toate celelalte munci dar nu și la recoltare se simt neîndreptățiți.

Introducerea din vreme a acordului individual și a retribuției suplimentare, așa cum a procedat anul acesta gospodăria din Valea lui Mihai, va feri unitățile cooperatiste de a se vedea în situația că nu pot executa lucrările la timp. Acolo unde se aplică acordul individual, pe familii, pe grupe mici și chiar pe echipe (Lenauheim, Pesac, Gheorghe Lazăr etc.) lucrările agricole din primăvara acestui an capricios au fost executate la timp și bine. Starea culturilor confirmă acest lucru.

Stupăritul e o îndeletnicire bănoasă. Colectiviștii din Slobozia-Mîndra, raionul Turnu Măgurele, s-au convins de acest lucru.

In stupina colectivei, Dumitru Popa, face revizia stupilor. El constată cu satisfacție că după înflorirea pomilor fructiferi, iar acum a salcîmilor, rama atîrnă... tare greu.

Vești din raionul Filimon Sîrbu

Crește sectorul colectivizat

Gospodăriile agricole colective, care din 1957 au un rol predominant în agricultura raionului, primesc neîncetat membri noi. Numai în cursul lunii aprilie, încă 1.574 de familii de țărani muncitori cu 5.863 de ha. de pămînt au fost primiți în cele 64 gospodării agricole colective existente în toate comunele și satele raionului. De subliniat că, în prezent, 8 gospodării colective din raionul Filimon Sîrbu, între care cele din Mircea Vodă, Plopu, Perișoru, Ianca, Găiseanca etc., depășesc suprafața de 2.000 de ha., iar alte 13 au terenuri agricole de peste 1.000 de ha.

Investesc din fonduri proprii

Dintre gospodăriile colective care au ridicat numeroase construcții în ultimii ani, se află și cea din comuna Perișoru. Lucru foarte important, colectiviștii din Perișoru au înțeles să folosească fondurile proprii pentru realizarea investițiilor plănuite. Astfel, în cursul anului 1957, gospodăria a terminat construirea a trei grajduri pentru animalele de muncă și de producție cu o capacitate totală de 240 de animale, o maternitate pentru 50 de scroafe, un saivan pentru 600 de oi și o hală pentru creșterea a 500 de păsări. De notat că în acest scop gospodăria a cheltuit din veniturile sale suma de 180.000 de lei, (folosind din plin și materiale de construcție rezultate din demolări) și nu a recurs la obținerea unui împrumut special pentru investiții. Anul acesta, colectiviștii vor ridica tot cu forțe proprii, un grajd mare pentru vaci, o casă pentru administrație, un cămin de zi model și o magazie pentru cereale, prevăzînd să cheltuiască în acest scop suma de 310.000 lei.

De acum, gospodăria colectivă din Perișoru a contractat cu organizațiile comerciale și cu întreprinderile industriale de stat 30 de vagoane de porumb, 16,2 vagoane de grîu, 12,6 vagoane de floarea-soarelui, 1,5 vagoane de orzoaică, peste 60 de vagoane de leguminoase și recolta de pe 120 de ha. cultivate cu diferite plante tehnice, urmînd ca din avansurile primite să asigure procurarea unor materiale de construcție. Rămîne ca harnicii colectiviști de la Perișoru să depună toate strădaințele pentru a realiza construcții ieftine, folosind din plin și materialele locale.

Suprafețe mari de culturi irigate

Cu sprijinul organelor agricole și a celor 4 S.M.T.-uri din raion, majoritatea gospodăriilor agricole colective au extins anul acesta suprafețele cu culturi irigate. De subliniat, că încă din 1957, gospodăriile colective alături de unitățile agricole de stat au avut în stăpînire întreaga suprafață a orezăriilor, obținînd în medie, la această importantă cultură alimentară, o recoltă de 3.500 kg. la hectar. Anul acesta, gospodăriile colective, îndeosebi, cele din lunca Buzăului și a Călmățuiului cultivă cu orez o suprafață de peste 1.000 de ha. În frunte se situează gospodăriile din Vișan și Jilău, care împreună cultivă cu orez o suprafață de 150 de ha. În același timp, suprafața irigată cultivată cu legume crește la 1.200 de ha., iar cea cu porumb irigat la peste 250 de ha.

GH. ADAM

Căldurile din ultima vreme au favorizat atacul unor boli și dăunători la culturile din cîmp. Pentru a preîntîmpina un asemenea atac, inginera Cristiana Croitoru și brigadierul Ion Gavriliuc de la gospodăria agricolă de stat Murfatlar din regiunea Constanța execută un control atent al cartofilor.

Toată atenția creșterii vacilor în gospodăriile de stat preorășenești din regiunea Stalin

Hotărîrile consfătuirii de la Constanța prevăd ca gospodăriile agricole de stat să devină în cel mai scurt timp mari producătoare de cereale și alte produse agricole-marfă, astfel încît să poată contribui din ce în ce mai mult la aprovizionarea populației și a industriei cu produse agro-alimentare. Pentru aprovizionarea cu lapte a populației din orașele și centrele muncitorești gospodăriile agricole de stat preorășenești trebuie să dezvolte mult creșterea vacilor cu lapte, ajungînd în anul 1960 la o încărcătură de cel puțin 100 capete vaci pe suta de ha. teren agricol. Ținînd seama de aceste sarcini, gospodăriile agricole de stat din cadrul Trustului Gostat-Stalin au adus și aduc aportul lor la aprovizionarea cu lapte a orașelor și centrelor muncitorești.

Rezultatele obținute de gospodăriile agricole de stat din regiunea Stalin pe linia dezvoltării creșterii vacilor nu sînt însă pe măsura posibilităților. Sînt unele unități, ca cele din Saschiz, Hendorf, Rupea, Netuș și altele, care n-au folosit cum se cuvine posibilitățile naturale pe care le oferă regiunea, priceperea și experiența crescătorilor de animale. Din această cauză, gospodăriile mai sus amintite au rămas datoare statului cu mari cantități de lapte. Conducătorii acestor unități justifică rămînerea în urmă a producției de lapte prin lipsa furajelor. Această justificare apare cu totul neserioasă, ținînd seama de posibilitățile care există într-o regiune ca Stalin, unde există minunate pășuni și fînețe naturale. De aceea, trebuie subliniat faptul că lipsa de furaje se datorește numai și numai dezinteresului de care au dat dovadă conducerile gospodăriilor agricole de stat care în mod obișnuit se bazează doar pe 2 sortimente principale de furaje și anume: pășunile pe timpul verii și fînurile pe timpul iernii. După cum se vede, din hrana animalelor au lipsit și lipsesc o serie de furaje cum sînt lucerna, trifoiul etc. Această situație a adus după sine, cum era și firesc, scăderea producției de lapte, mărirea procentajului de animale bolnave de T.B.C. etc. Totodată, se mai constată că nu există o corelație justă între suprafața destinată bazei furajere și numărului de vaci de lapte existent. De pildă, la gospodăria din Saschiz, 70 la sută din terenul agricol este ocupat de baza furajeră, pe cînd sectorul creșterii animalelor și în special al vacilor de lapte este foarte mic. Exemple asemănătoare se mai pot da și din alte unități.

Din cele constatate de noi se poate trage următoarea concluzie: gospodăriile agricole de stat din regiunea Stalin au mari posibilități de creștere a vacilor cu lapte. Pășunile și fînețele, ca și adăposturile existente favorizează dezvoltarea creșterii animalelor. Trebuie numai să ia măsurile necesare pentru mărirea productivități suprafeților destinate bazei furajere și să se asigure vacilor furaje variate și de calitate. Numai în acest fel, gospodăriile agricole de stat din regiunea Stalin vor putea contribui cu cantități tot mai mari de lapte la aprovizionarea populației.

GH. ROȘU

Succesele colectivului de la uzinele „Semănătoarea"

Colectivul uzinelor de mașini agricole „Semănătoarea" depun eforturi sporite pentru scurtarea timpului necesar fabricării unei combine de recoltat cereale. Astfel, muncitorii, inginerii și tehnicienii uzinelor au îndeplinit pînă acum peste 50 la sută din planul de producție a combinelor pe anul în curs. Față de aceeași perioadă a anului trecut se produc în plus 2.500 combine cerealiere.

Din producția acestui an au și fost livrate agriculturii peste 1.800 combine.

Își îndreaptă atenția spre o ramură rentabilă

De curînd fiind în treacăt prin Șura Mică-Sibiu, în puținul timp ce l-am avut la dispoziție am ținut să aflu ce-i preocupă mai mult pe colectiviștii gospodăriei „Drumul Libertății". L-am găsit pe președintele gospodăriei, Ivănuș, în biroul său. Din discuția noastră cît și dintr-o scurtă analiză a dării de seamă asupra activității gospodăriei pe anul 1957 și a planului pe 1958 am aflat că atenția consiliului de conducere este îndreptată spre dezvoltarea sectorului zootehnic. Amănuntele interesante asupra cărora a insistat președintele m-au edificat și mai bine de felul cum vor realiza cele propuse. Apoi am vizitat grajdul de vaci al gospodăriei, cu o capacitate de 50 de capete.

Cum am pășit pe ușa grajdului mi-am dat seama că aci e o mînă de gospodar vrednic. Mi-a atras atenția îndeosebi pieptănătura cozilor vacilor. Felul cum erau îngrijite și hrănite animalele, producțiile mari obținute de la ele mi-au confirmat că nu m-am înșelat deloc. Și într-adevăr, de la cele 16 vaci pe care le-a avut gospodăria în 1957 s-a obținut o producție medie de 2.800 litri lapte de fiecare vacă. Așa stînd lucrurile, încă de prin luna octombrie 1957 consiliul de conducere a găsit cu cale că gospodăria nu va face pași siguri spre progres dacă nu se vor întări și dezvolta acele ramuri care aduc venituri mari. Trebuiau luate măsuri imediate și concrete. Și s-au luat. Deși plănuiseră ca parte din tineretul taurin să fie valorificat la o vîrstă fragedă, au renunțat la această măsură prea puțin chibzuită și au selecționat aceste animale care vor completa în cursul acestui an numărul de vaci care la sfîrșitul anului va ajunge la 30. Loc în grajd era suficient, furaje de asemenea, colectiviști pricepuți și cu dragoste de animale erau toți ce lucrau la grajd, așa că măsura luată nu va face decît să întărească activitatea gospodăriei, să asigure venituri din ce în ce mai mari fiecărui membru în parte.

Au fost și colectiviști care și-au exprimat neîncrederea în rentabilitatea creșterii vacilor cu lapte. Pe acestia i-a lămurit cu multă ușurință brigadierul zootehnic Oprișor Lazăr, care de curînd a terminat la Turda un curs de specializare de 6 luni.

Luînd cunoștință în mod și mai temeinic la cursul la care a participat, că în planurile de dezvoltare a sectorului zootehnic se prevede ca fiecare gospodărie colectivă să aibă cel puțin 6 vaci de fiecare 100 de hectare teren arabil, brigadierul Oprișor Lazăr a devenit un aliat credincios al președintelui atunci cînd s-a supus adunării generale planul de a se da o extindere mai mare creșterii animalelor în gospodărie după suprafața de teren arabil.

Ei bine, dacă suprafața arabilă este de 374 ha. și ei vor avea în producție în acest an 30 de vaci cu lapte, înseamnă că au și depășit prevederile planului în ceea ce privește încărcătura cu vaci cu lapte de la 100 de ha. teren arabil.

Aminteam că gospodăria are condiții bune și care trebuiau valorificate mult mai bine. Este vorba de cele 76,5 ha. fînețe naturale și 28,5 ha. pășuni naturale ce le deține gospodăria colectivă.

Dar nu numai spre creșterea vacilor de lapte și-au îndreptat atenția colectiviștii din Șura-Mică. Ei și-au dat seama de procedeul greșit folosit anul trecut cînd au vîndut purceii de la cele 15 scroafe fătătoare încă de mici, în loc să-i pună la îngrășat și să-i valorifice la un preț mult mai bun.

Anul acesta au contractat cu statul predarea a 50 de porci grași și totodată și-au propus să oprească scrofițele cele mai bine dezvoltate și de la scroafele care au fătat cît mai mulți purcei, pentru a mări în felul acesta numărul de scroafe mame.

Dat fiind apropierea gospodăriei de orașul Sibiu, posibilitățile largi de desfacere a produselor provenite din sectorul zootehnic au determinat conducerea gospodăriei să ia măsuri încă de pe acum ca prin mijloace puțin costisitoare să treacă la construirea a încă unui grajd pentru vaci, cu o capacitate de 50 capete.

Colectiviștii sînt încredințați că dacă în anul 1957, cînd sectorul zootehnic a avut o slabă dezvoltare valoarea zilei-muncă s-a ridicat la suma de 42 lei în anul acesta, dat fiind producțiile sporite ce le vor obține de pe urma creșterii animalelor, valoarea zilei-muncă va fi cu mult mai mare.

I. MANU

PUTEREA EXEMPLULUI

Pînă acum 2—3 ani raionul Muscel avea întovărășiri puține și slabe. Cîteva erau întovărășiri numai cu numele; nu făcuseră nici comasarea, iar pămîntul era lucrat tot individual. Alte unități nu aveau ca fond de bază nici măcar un leu. In asemenea condiții producțiile abia dacă depășeau pe cele obținute de țăranii individuali. Se întîmpla chiar ca la unele întovărășiri să rămînă terenuri nelucrate și pomi neîngrijiți.

Se înțelege că o asemenea situație nu mai putea dăinui; ea frîna creșterea sectorului cooperatist în raion. De aceea, tovarășii din comitetul raional de partid și de la sfatul popular al raionului, au dus mai întîi o muncă susținută pentru dezvoltarea și întărirea economică a unităților existente și numai după aceea au intensificat munca de lămurire, pentru atragere de noi membri în întovărășiri. Țăranilor individuali li se putea oferi după aceea exemple numeroase care să arate superioritatea întovărășirilor.

★

In prezent, în raionul Muscel există 44 de întovărășiri care cuprind la un loc 5.523 de familii și 4.500 de ha. Dintre acestea, 39 de unități execută muncile în comun și au fonduri de bază destul de mari.

Membrii întovărășirii din Hîrtiești au fost primii pe raion, care au înțeles că la temelia recoltelor bogate stă munca în comun.

Încă de acum cîțiva ani ei au cărat laolaltă îngrășăminte pe cîmp, au curățat în comun pomii de mușchi și licheni, i-au văruit și stropit. Tot laolaltă au tratat semințele, au efectuat aratul, semănatul și recoltatul, putînd datorită muncii în comun să aplice toate regulile agrotehnice indicate de inginerii de la raion și să îngrijească animalele după cum i-a învățat zootehnistul. Rezultatele au fost mai mult decît bune: la porumb 4.200 kg. la ha., la cartofi 15.400 kg., etc. Pe cap de oaie au obținut cîte 50 litri de lapte și 2,200 kg. de lînă. Rezultatele lor erau mult mai mari decît cele obținute de țăranii individuali și de celelalte întovărășiri care nu lucrau în comun. Vestea despre faptele întovărășiților din Hîrtiești s-a răspîndit cu iuțeală în tot raionul. Exemplul lor a fost urmat în anii următori și de alte unități. Munca a fost organizată pe brigăzi, iar în cadrul brigăzii, pe echipe. La alcătuirea lor s-a ținut seama de vecinătăți, de rudenii.

Munca în comun a pus în fața întovărășirilor problema retribuirii. Și în rezolvarea acestei probleme, întovărășirile s-au orientat după experiența celei din Hîrtiești, cunoscută astăzi în întreaga țară. Intovărășirile au început să împartă produsele și după muncă. Încă de acum 2 ani, unele întovărășiri au repartizat 40 la sută din produse pentru pămînt și 60 la sută pentru muncă. Anul trecut pentru a se stimula munca, procentele au fost de 30 la sută pentru pămînt și 70 la sută pentru muncă. Dacă se constată însă că din rea voință unii întovărășiți nu muncesc, atunci, pentru pămînt li se dă doar 10 la sută. In schimb bătrînii, femeile gravide, bolnavii primesc 50 la sută din produse după suprafață. Acest sistem de retribuție se aplică deocamdată doar la 24 de întovărășiri cum sînt cele din Lucieni, Valea-Mare, Lerești, Hîrtiești etc. Probabil însă că pînă la împărțirea producției de anul acesta toate cele 39 de întovărășiri din raion care lucrează în comun să adopte acest sistem.

★

La consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii care a avut loc la Constanța la începutul lunii aprilie, tovarășul Gheorghe Gheorghiu Dej arăta: **„Puterea întovărășirii, capacitatea ei de dezvoltare economică în vederea creșterii bunăstării întovărășiților, constă în bunurile procurate în comun și în fondul de bază".**

Importanța fondului obștesc a fost înțeleasă de întovărășirile din raionul Muscel încă din anii trecuți. Intovărășirile din Hîrtiești (270.000 lei fond de bază), Valea-Mare (52.000 lei), Rucăr (50.000 de lei) etc. au depus o muncă susținută pentru crearea și sporirea averii obștești, care are o însemnătate hotărîtoare pentru întărirea și dezvoltarea lor. In trecut, pentru formarea fondului de bază, s-a hotărît în adunările generale să se rețină din totalul veniturilor realizate cîte 2 la sută. Treptat, reținerea s-a urcat **la 3 la sută, iar în acest an se va** reține 5 la sută din venituri. Cu banii obținuți astfel, la care s-au adăugat și creditele acordate de stat, multe întovărășiri și-au cumpărat animale, au ridicat construcții trainice, au plantat pomi (numai în toamna trecută și astă primăvară s-au plantat 200 ha. cu meri, peri, cireși), au cumpărat utilajul necesar pentru executarea muncilor. Numeroase întovărășiri și-au cumpărat vaci de rasă. Astfel întovărășirea Mioarele are 10 vaci, Valea-Mare are 13, Rucărul 14 etc. Datorită faptului că animalele sînt îngrijite și hrănite bine, producția de lapte se ridică zilnic la 10—12 litri pe cap de vacă furajată. O altă parte din întovărășiri și-au cumpărat oi, porci și păsări. Porcii sînt crescuți pe lîngă stîne, unde cu ajutorul zerului și al pășunei se fac însemnate economii de furaje.

Ca urmare a sporirii fondului obștesc, întovărășirile au avut posibilitatea să creeze ramuri diferite de producție, care sporesc producția globală agricolă, și le aduc însemnate venituri.

★

Rezultatele obținute în ultimii doi ani sînt destul de bune. Intovărășiții din raionul Muscel știu însă că perseverînd pot să obțină rezultate și mai bune. Pe alocuri, deși există voința de a merge înainte, progresul nu-i prea însemnat din cauza lipsei de pricepere. De aceea, organele raionale, de partid și de stat, care au un mare merit în succesele obținute pînă acum de întovărășirile din raionul Muscel, trebuie să continue munca lor de îndrumare zi de zi, ceas de ceas. Invingînd nenumărate greutăți și piedici, organele raionale au căpătat o experiență bogată. Iată de ce avem toată convingerea că la sfîrșitul acestui an, bilanțul întovărășirilor din raionul Muscel va fi și mai bogat.

Ing. FL. PLOPEANU

● **Marele Sputnik — uriaș laborator în cosmos.**

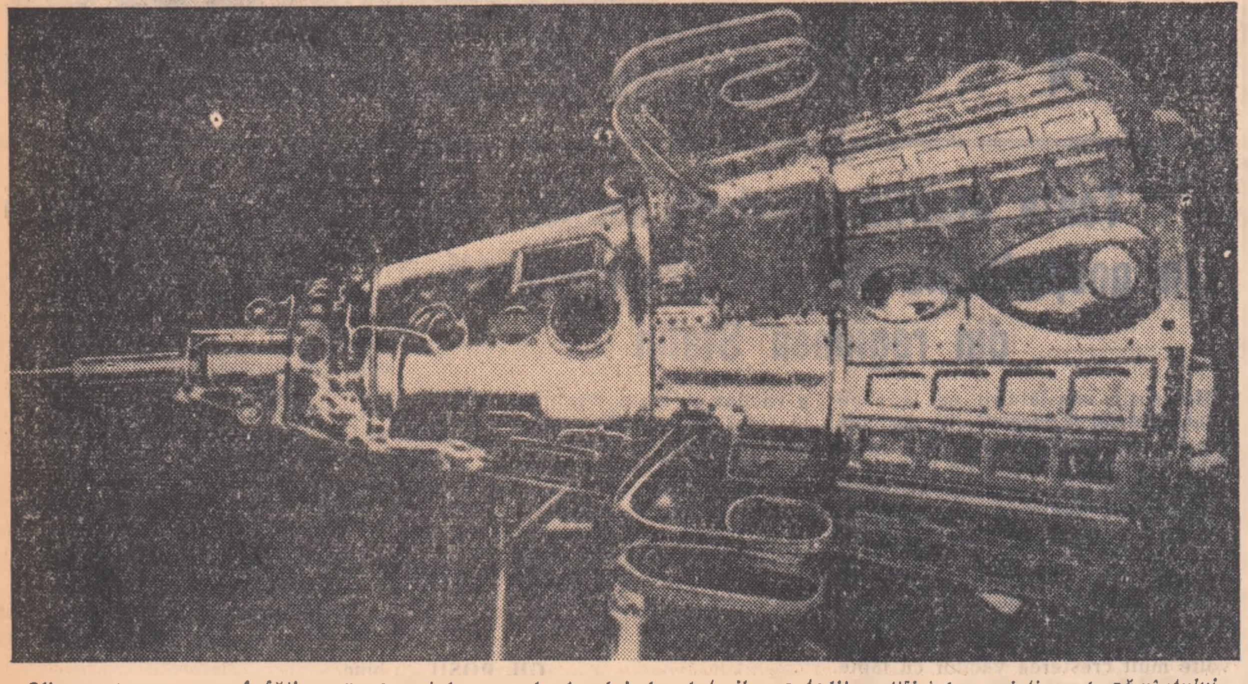
● **La ce lucrează savanții sovietici.**

Ziua aceea de octombrie cînd cuvîntul „Sputnik" a intrat fulgerător în vocabularul internațional, a fost pentru calomniatorii și dușmanii Marii Țări a Socialismului o zi neagră. Vrînd, nevrînd, scrîșnind din dinți de furie neputincioasă, ei au fost siliți să recunoască întîietatea științei sovietice.

tificial, ca și a celor anteriori, este exemplul înaltei atitudini morale pe care Uniunea Sovietică îl dă în viața internațională. U.R.S.S. poate construi bombe atomice, dar renunță, chiar unilateral, la experimentări militare și construiește centrale producătoare de energie, creatoare de bună stare. U.R.S.S. poate construi

pide cu ajutorul fuzeelor. Se vor folosi aparate, capabile ca și fuzeele să zboare în vid și să revină apoi pe pămînt. Acest mijloc de transport va face ca distanța dintre Moscova și New York să fie străbătută în cel mult douăzeci de minute.

Toată această străduință a savanților nu are decît un singur și nobil

Clișeul de mai sus înfățișează aspectul general al celui de al treilea satelit artificial sovietic al pămîntului.

SPUTNIK 1 — 83,6 kg.; SPUTNIK 2 — 508,3 kg.; SPUTNIK 3 — 1.327 kg. Depărtările de pămînt au crescut cam în același ritm. Intreaga lume științifică este în plină admirație față de realizările la înălțime și greutate ale sateliților sovietici.

Și acum, un mic calcul. In S.U.A. se socotea acum cîtva timp că pentru „satelizarea" unui kilogram util de pe pămînt e nevoie de aproximativ o tonă de combustibil. Pentru a „satelize" 1.327 kg ar fi deci nevoie — conform acestor calcule — de 1.300 tone de combustibil folosite în trenuri de rachete colaboratoare, lucru greu de imaginat. De aceea, acum, după lansarea celui de al treilea Sputnik, unii savanți occidentali socot că la lansarea sateliților trebuie să fi fost folosită o tehnică evoluată a combustibilului, cu care s-a putut reduce simțitor masa și volumul rachetelor de propulsie.

Ultimul satelit artificial sovietic, a putut atinge o înălțime egală cu aproape o treime din raza pămîntului, ridicînd acolo o greutate de mai mult de o tonă și 300 kg. In schimbul unui mic sacrificiu din greutatea sa proprie, satelitul ar fi putut ajunge la această înălțime cu viteza de 11 km pe secundă, adică cu viteza cosmică necesară, pentru a se avînta pe alte traiectorii, mai deschise, înspre planetele îndepărtate: Luna, Marte, Jupiter sau chiar înspre alte lumi planetare.

Dealtminteri — așa cum sublinia de curînd într-un articol ziarul „Pravda" — „creșterea neîntreruptă a greutății sateliților sovietici dovedește noile posibilități ale tehnicii sovietice a rachetelor. Există de pe acum putința de a se lansa o rachetă în cosmos, dincolo de limitele gravitației terestre".

Vastul complex de cercetări coordonate efectuate cu ajutorul sateliților va aduce o mare contribuție la dezvoltarea științei. Cel de al treilea Sputnik constituie — prin înaltele sale calități, prin posibilitățile de cercetare a Universului — o stațiune științifică automată în cosmos.

Dar, poate cea mai mare semnificație a celui de al treilea satelit ar-

proiectile cu mare rază de acțiune, dar construiește satelitul purtător de instrumente de măsuri științifice în cadrul anului geofizic. Este deci limpede pentru oricine faptul că măretele cuceriri ale științei sovietice slujesc nobila cauză a păcii.

LA CE LUCREAZĂ SAVANȚII SOVIETICI

Nebănuitele progrese științifice fac ca cele mai îndrăznețe visuri ale omenirii să devină realitate. Actualmente, în Uniunea Sovietică se lucrează la construirea unei nave interplanetare care va putea să ajungă în 24 de ore în Lună. La ordinea zilei — așa cum a declarat acad. Leonid Sedov — se află deja trimiterea unei rachete spre planeta Marte. Cît privește lansarea unui satelit avînd un om la bord mai există încă piedici în ceea ce privește problema înapoierii satelitului pe pămînt. Aceasta, deoarece s-ar putea ca datorită unei cît de mici greșeli de calcul, călătorii să nu ajungă nici pe Marte și nici înapoi pe pămînt, ci să rătăcească veșnic în cosmos. Savanții sovietici nu întreprind însă nimic pînă nu au deplina siguranță a reușitei zborului cu pasageri în cosmos.

La Dubno — cetatea științei nucleare — se lucrează la cele mai îndrăznețe proiecte concepute de mintea omului. Nu este departe ziua cînd producția va fi în întregime automatizată, cînd creierul electronic va fi cel mai de preț auxiliar al omului. Există schițele unei locomotive atomice de 100.000 cai-putere care va transporta mărfuri și călători traversînd Himalaya. Se lucrează la planurile unor căi ferate care vor avea distanța între șine de patru-cinci metri. Vagoanele care vor călători pe aceste căi ferate, vor putea transporta fiecare o mie de tone de mărfuri. Avionul atomic este în faza preparatorie. Obiectivul de atins? O viteză egală cu de cinci șase ori viteza sunetului. Și totuși, înainte măcar de a fi realizat, visurile savanților merg mai departe. Legături intercontinentale ultra-ra-

țel: o viață tot mai bună și mai ușoară pentru oameni. El lucrează neîntrerupt pentru a smulge naturii secretele sale, pentru a o îmblînzi, pentru a transforma geografia anumitor regiuni, a cuceri pămînturile virgine, a stăpîni bogățiile fabuloase ale mărilor și oceanelor, pentru a descoperi marile necunoscute ale vieții și a combate flagelele care amenință sănătatea și existența oamenilor.

EVENIMENTELE din Franța și Algeria

Declarațiile generalului De Gaulle în cadrul conferinței de presă de la Palais D'Orsay au stîrnit o vie indignare în rîndul clasei muncitoare și al forțelor consecvent democratice din Franța. Repetînd cererea de a i se încredința puterea De Gaulle s-a solidarizat în același timp cu complotul rebelilor de la Alger. El n-a ezitat să arate că înțelege „să dea curaj și vigoare" partizanilor dictaturii militare și ai continuării războiului în Algeria.

Așa cum se arată în declarația Biroului Politic al C.C. al P.C.F. „De Gaulle a revendicat puteri nelimitate, în afara căilor legale și constituționale. Nu există nici o îndoială că el dorește puterea personală — dictatura. O dictatură militară sprijinită pe ultracolonialiști și pe forțele cele mai reacționare. Pășind pe această cale, Franța ar merge pe calea aventurii și nenorocirii: războiul civil între francezi și ruptura între națiune și armată".

Bineînțeles că în urma conferinței de presă a generalului De Gaulle, dușmanii republicii și-au intensificat activitatea atît în metropolă cît și în Algeria. Generalul Salan, comandantul forțelor franceze din Algeria a vorbit din nou în fața unei adunări a ultracolonialiștilor din Algeria. El a spus printre altele: „Nu uitați că sîntem indisolubil uniți cu armata și că uniți vom mărșălui împreună pe Champs Elysées!"

Este cel puțin curios faptul că vorbind despre același general Salan, care se numără printre șefii comitetului salvării publice, Pflimlin i-a adus elogii pentru „lealitatea sa față de republică".

De altminteri, în general, guvernul Pflimlin manifestă prea puțină fermitate față de elementele complotiste care acționează în voie. Pînă în prezent, generalul Massu, unul din șefii juntei militare din Alger, n-a fost încă destituit. De asemenea, guvernul a hotărît prelungirea serviciului militar obligatoriu cu trei luni, pentru a trimite noi întăriri în Algeria ceea ce nu poate avea alt rezultat decît să micșoreze efectivele din metropolă și să mărească pe cele aflate sub comanda rebelilor.

Tendința de compromis a guvernului cu complotiștii din Algeria s-a vădit și din cele două declarații făcute de Pflimlin în Adunarea Națională cu prilejul cererii de a se acorda împuterniciri speciale în Algeria. El a arătat că guvernul va putea folosi legea stării excepționale atît împotriva elementelor de extremă dreaptă cît și împotriva partidului comunist. De îndată, încurajați, o serie de deputați de extremă dreaptă au cerut primului ministru să facă uz de legea stării excepționale numai împotriva comuniștilor.

Dornic de a evita cu orice preț o criză de care ar putea profita complotiștii pentru a pune mîna pe putere, grupul parlamentar comunist a votat în favoarea proiectului de lege guvernamental cu privire la acordarea de împuterniciri speciale în Algeria. Așa cum a arătat în cuvîntarea sa Jacques Duclos, președintele grupului parlamentar comunist „nu este acum vorba de a vota pentru împuterniciri speciale, ci de a vota pentru republică".

Adunarea Națională franceză a acordat apoi cu 475 voturi contra 100 (deputații gaulliști și poujadiști) împuternicirile speciale cerute de guvern în Algeria. La rîndul său Consiliul Republicii a adoptat aceeași lege (233 voturi pentru și 62 contra). Acest vot este interpretat ca cea de-a doua înfrîngere a lui De Gaulle în ultimele două zile. Votul a consolidat de asemenea, pentru moment, poziția lui Pflimlin, deoarece o înfrîngere în Consiliul Republicii ar fi însemnat căderea guvernului.

Intre timp, clasa muncitoare din Franța își strînge rîndurile, hotărîtă să bareze calea fascismului. Numărul comitetelor departamentale de vigilență se ridicase alaltăieri la 25. Din ele fac parte organizațiile departamentale ale partidului comunist, socialist, radical, organizațiile sindicale, C.G.T., C.F.T.C. și Force Ouvrière etc. La Paris, Marsilia, St. Nazaire, Nanterre, Clichy etc au avut loc încetări parțiale ale lucrului și greve. Mitinguri și demonstrații au loc în toate orașele Franței. Peste tot, forțele populare cer guvernului să ia o atitudine hotărîtă și măsuri ferme față de complotiști. Clasa muncitoare franceză, oamenii progresiști ai Franței continuă curajoasa lor luptă de întărire a Republicii, de zădărnicire a complotului fascist.

ȘTIRI EXTERNE

● In seara zilei de 21 mai Senatul filipinez a votat în unanimitate o rezoluție prin care se interzice stocarea proiectilelor balistice pe teritoriul Filipinelor.

● La 20 mai, A. A. Gromiko, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe Mario Di Ștefano, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Italia la Moscova, și i-a înmînat declarația guvernului sovietic adresată guvernului italian cu privire la încheierea unui tratat de prietenie și neagresiune între U.R.S.S. și Republica Italia. Ambasadorului i-a fost înmînat de asemenea, proiectul acestui tratat.

● In regiunea muntoasă din Liban continuă luptele grele între răsculații druzi și trupele guvernamentale. Forțele guvernamentale care operează în regiunea muntoasă sînt echipate cu automobile blindate americane de ultimul tip, cu mortiere și cu armament de infanterie livrat de Statele Unite. Pe plan politic, încercările guvernului de a ajunge la un compromis cu conducătorii opoziției au eșuat.

● Cu cîteva luni în urmă, spărgătorul de gheață atomic „Lenin" a fost lansat pe apă. Acum se desfășoară pe bordul acestei nave gigantice ultimele lucrări de finisare. In curînd, primul spărgător de gheață atomic din lume va porni în cursă.

● Guvernele țărilor participante la Tratatul de la Varșovia au hotărît să convoace la 24 mai 1958 la Moscova o consfătuire a Comitetului Politic Consultativ al Tratatului de la Varșovia, la nivelul șefilor de guverne, cu participarea miniștrilor Afacerilor Externe și a miniștrilor Forțelor Armate.

● La Khartum au avut loc mari demonstrații de protest împotriva acordului de ajutor american încheiat între guvernul Sudanului și S.U.A.

● Trupele guvernamentale indoneziene au dezlănțuit ofensiva pentru lichidarea centrului rebel din Sulavesi de nord. Generalul Nasution, șeful statului major al armatei indoneziene, a anunțat că unități ale guvernului de la Djakarta au debarcat în Sulavesi și Halmahoras pentru a duce lupta împotriva „soldaților străini și rebelilor".

● Forțele navale ale S.U.A. au anunțat că se procedează la o regrupare a flotei din Oceanul Atlantic „pentru a îmbunătăți posibilitățile de apărare în actuala perioadă tulbure". Agenția Associated Press arată că este vorba de o mișcare menită să permită o mai rapidă desfășurare de forțe în partea estică a Oceanului Atlantic „dacă încordarea din zona mediteraneană va necesita o întărire a flotei a șasea americane".

Să construim adăposturi mai bune și mai ieftine pentru animale

(Urmare din pag. 1-a)

lei, iar o puierniță pentru 500 pui mai puțin de 10.000 lei.

★

Paralel cu dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor agricole colective prin organizarea de ferme de animale, o atenție deosebită trebuie acordată construcțiilor zootehnice. Pentru a înțelege mai bine ritmul rapid al construcțiilor în etapa actuală în cadrul gospodăriilor colective, amintim că față de 1956, volumul construcțiilor agro-zootehnice în regiunea Constanța a crescut anul trecut de la 113 obiective la 895 ajungînd în anul 1958 la nu mai puțin de 1.500 obiective.

Pentru desfășurarea normală a unui volum sporit de lucrări privitoare la executarea construcțiilor zootehnice, gospodăriile colective primesc un sprijin puternic din partea organelor de stat locale. Astfel, în regiunea Constanța au fost cedate unor gospodării colective porțiuni din carierele de piatră, prin intermediul secțiilor de industrie locală; de asemenea s-au acordat credite însemnate pentru construcții, iar unele gospodării colective au fost înzestrate cu prese pentru fabricarea cărămizilor și a țiglei. Gospodăria colectivă din comuna Ienisala, raionul Istria, regiunea Constanța, a primit pentru exploatare cuptoare de var de la întreprinderea de industrie locală Istria. Pe de altă parte li s-a creat colectiviștilor posibilitatea să lucreze și în timpul iernii în carierele de piatră, vărării, etc. Astfel gospodăria colectivă Oltina din raionul Băneasa, a cîștigat peste 100.000 lei din transporturile efectuate la cariele de piatră. Linia dată de organele de stat și de partid din regiunea Constanța și anume organizarea de ramuri anexe: cărămidării, vărării, cariere de piatră etc. în gospodăriile colective trebuie generalizată în toate regiunile care au posibilități pentru folosirea materialelor locale în construcțiile agrozootehnice.

CE MAI TREBUIE FACUT?

In perioadele de timp cînd forțele de muncă nu sînt angrenate prea mult în lucrările agricole, gospodăriile colective pot să-și asigure materiale de construcții din resurse locale în bune condiții. Exemplul gospodăriei colective din comuna Cobadin care și-a confecționat pînă în prezent 15.000 bucăți chirpici, 8.000 bucăți țigle, și-a asigurat 300 mc. nisip, 3 vagoane var precum și pămînt bun pentru cărămidă, poate fi urmat de multe gospodării colective din regiunea Constanța și alte regiuni. Pentru sprijinirea acestei acțiuni, Direcția organizării sectorului cooperatist din Ministerul Agriculturii și Silviculturii trebuie să ia măsuri pentru urgentarea confecționării și repartizării preselor de cărămidă și țigle destinate gospodăriilor agricole colective din regiunile Constanța și Galați. De asemenea este nevoie ca organele secțiilor industriei locale să identifice noi cariere de piatră și de var etc., pentru a da posibilitate gospodăriilor colective să-și ridice la timp construcțiile planificate.

Ținînd seama de nevoile mari ale colectiviștilor în material lemnos, unitățile Centrocoop au datoria să ia măsuri pentru a se avansa mai devreme gospodăriilor colective bonurile pentru material lemnos la comerțul de întîmpinare, iar organele de stat și silvice locale sînt chemate să analizeze posibilitatea predării către gospodăriile colective a unor porțiuni din păduri greu accesibile pentru exploatare.

Italia în preajma alegerilor

Duminică 25 mai au loc în Italia alegeri parlamentare pentru desemnarea a 596 de deputați și 246 de senatori cărora le va fi încredințată după Constituție, sarcina conducerii țării. In asemenea împrejurări lupta electorală este deosebit de înverșunată. Pînă acum s-au ținut circa 100.000 de mitinguri, ziarele burgheze au expus detailat programele politice ale diferitelor partide de dreapta, nu fără a se arăta îngrijorate de instabilitatea economică și politică a țării.

In ultimii ani economia italiană trece printr-un greu impas. Producția industrială este în scădere, șantierele navale primesc tot mai puține comenzi, prețurile cresc vertiginos iar numărul șomerilor a ajuns la aproape 4.000.000. Și să nu uităm că în acești ani sute de mii de italieni au fost nevoiți să plece peste hotare pentru a căuta de lucru. Ziarele burgheze au încercat să acopere această stare de lucruri susținînd că împotriva dificultăților economice trebuie să se lupte printr-o propagandă a optimismului. Acest optimism anemic nu mai poate însă convinge pe nimeni, cu atît mai puțin pe oamenii muncii care simt din plin dificultățile economice prin care trece țara datorită politicii dusă de partidul democrat creștin și aliații săi.

Cercurile conducătoare din Italia nu au rezolvat problemele fundamentale ale țării. In primul rînd problema muncii și a bunei stări prin combaterea eficace a șomajului și concedierilor, reducerea zilei de lucru fără micșorarea salariului, asigurarea drepturilor muncitorilor în întreprinderi, lichidarea înapoierii seculare a regiunilor din sudul Italiei, revizuirea politicii fiscale care nedreptățește păturile sărace, organizarea asistenței medicale, reforma pensiilor, a învățămîntului, construirea de locuințe pentru oamenii muncii.

In Italia nu s-a înfăptuit o reformă agrară democratică, nu a fost rezolvată problema unității economice și politice a națiunii italiene căci deosebirile dintre regiunile din nord — industrializate și cele din sud prin tradiție înapoiate, nu numai că nu au fost reduse ci dimpotrivă au și crescut. Iată de ce în aceste zile premergătoare alegerilor, Italia este în fierbere. Oamenii muncii luptă cu însuflețire împotriva ofensivei monopolurilor și moșierilor. Grevele au cuprins muncitori din industria chimică, extractivă, muncitori agricoli și dijmași, docheri și funcționari publici. Nu puține au fost ciocnirile sîngeroase cu poliția și carabinierii. Oamenii muncii din Italia nu sînt de acord nici cu politica atlantică a cercurilor conducătoare. Ei cer stăruitor ca să înceteze cursa înarmărilor, experiențele cu arma atomică și termo-nucleară și se pronunță împotriva construirii de rampe pentru rachete în Sardinia, în Alpi, în Veneto, înțelegînd că această acțiune reprezintă o mare primejdie pentru țara lor.

Dintre partidele de dreapta, partidul democrat creștin, cel mai mare partid al burgheziei italiene, se bucură de sprijinul bisericii, al capitaliștilor și aparatului de stat. Clerul catolic nu se sfiește să îndemne pe credincioși prin predici și pastorale, să voteze crucea pe fond alb — semnul electoral al acestui partid. Un apel a 282 episcopi adresat în acest sens credincioșilor a fost citit în 22.000 de biserici din Italia. Ziarul „Quotidiano" a amenințat cu excomunicarea pe catolicii care vor vota pe comuniști sau socialiști. Washingtonul a promis guvernului un împrumut de 200.000.000 dolari și colete americane cu alimente pentru locuitorii din sudul Italiei. Totuși, pentru prima oară în ultimii 10 ani, partidul democrat creștin se prezintă singur în alegeri. Partidele de extremă dreaptă (fasciștii, monarhiștii, liberalii) au refuzat să încheie o nouă coaliție cu democrat-creștinii, deoarece aceste partide vor să promoveze în Italia o politică ultrareacționară.

Partidul Comunist din Italia, cel mai mare partid din țară prin numărul membrilor săi, — numai în primele 3 luni ale acestui an a primit 100.000 de membri noi —, se prezintă în alegeri cerînd ca Italia să fie declarată neutră în problema înarmării atomice, să se interzică instalarea de baze atomice și rachete pe teritoriul țării și să se organizeze un referendum în această problemă. El sprijină inițiativa Uniunii Sovietice care a încetat experiențele cu arma nucleară și cere încheierea unui pact de prietenie și neagresiune cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

Partidul Comunist fixează ca o sarcină centrală realizarea reformei agrare, limitarea dreptului de proprietate asupra pămîntului la maximum 100 de hectare, realizarea reformei industriale pentru a se iniția un control asupra inițiativei și activității marilor monopoluri, rezolvarea problemei bunei stări a poporului muncitor.

In furia ei neputincioasă, reacțiunea italiană se străduiește să învrăjbească pe comuniști și socialiști, să provoace neînțelegeri între aceste două partide ale oamenilor muncii. Dar ea nu va reuși. In Sardinia cele două partide au prezentat o listă comună de candidați în alegerile pentru Senat. Chiar unele ziare burgheze lasă să se înțeleagă că în aceste alegeri comuniștii și socialiștii vor avea un cuvînt greu de spus.

O reușită demonstrație sportivă la Domnești

Numeroși locuitori din Domnești au venit duminică 18 mai pe terenul de sport din comună pentru a asista la bogatul program sportiv prezentat de studenții și studentele Institutului de Cultură Fizică din București. Asistența a răsplătit cu vii aplauze demonstrațiile de gimnastică, executate cu multă măiestrie de sportivii și sportivele de la I.C.F., ca și demonstrațiile de haltere, box, lupte, aruncări cu discul, suliță etc. Trebuie subliniat că o serie de cetățeni din comună, atît tineri cît și vîrstnici, au cerut să fie înscriși la concursurile de haltere, disc și suliță ca și la alergări, unde au participat și elevii școlii elementare din Domnești.

Programul sportiv a fost completat de un meci de fotbal dintre echipele G.A.S. Domnești și S.M.T. Ciorogîrla și un meci de handbal între o echipă a I.C.F. și combinata Recolta Domnești, care a cîștigat, recent, la Oltenița, titlul de campioană a regiunii București.

Vrem să subliniem lăudabila inițiativă a U.C.F.S. și a conducerii I.C.F. pentru această reușită „duminică sportivă". Asemenea acțiuni trebuie să se bucure de sprijin și din partea altor colective sportive.

M. L.

SCURTE ȘTIRI

● Miercuri la Orașul Stalin, Steagul Roșu a întrecut, în urma unui joc excepțional, pe Dinamo Moscova cu un scor categoric 8—2 (4—1).

● Și în cea de a treia partidă echipa galeză Swansea a părăsit terenul învinsă. Tînăra formație Geotehnica a cîștigat întîlnirea cu 5—3 (0—3).

● Echipa feminină de popice Recolta M.A.S. a cucerit titlul de campioană a orașului București și s-a calificat pentru faza de zonă, care se dispută la sfîrșitul acestei săptămîni la Roman.

● Duminică echipele noastre își vor face debutul în „Cupa Dunării". Știința Timișoara va întîlni la Praga echipa Dinamo Praga, iar C.C.A. va înfrunta la București pe M.T.K. Returul acestor meciuri: 1 iunie la Timișoara și 31 mai la Budapesta.

Dinamo Praga se află încă în turneu în R.F.G. Ieri a susținut ultimul meci la Frankfurt cu S. V. Frankfurt. Primele două jocuri s-au terminat cu următoarele rezultate: Dinamo—B. C. Augsburg 7—2 (2—2); München 1860—Dinamo 5—3 (4—1).

Jocul C.C.A. — M.T.K. va fi condus de 3 arbitri bulgari: Rumiancev, Gh. Hristov și Tr. Hristov.

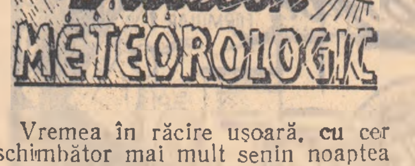
Federația bulgară a schimbat ordinea echipelor, astfel că Levski va juca cu Voivodina (marți 27 mai la Sofia), iar Lokomotiv cu Tatabanya (la Tatabanya la 25 mai).

DE PESTE HOTARE

● La Saratov a început întîlnirea internațională de scrimă între echipele R. P. Romîne și R.S.F.S.R.

● Tînărul atlet gruzin Robert Savlakadze a reușit la săritura în înălțime 2,10 m — cel mai bun rezultat european al sezonului.

● Intre 23—25 mai are loc la Sofia concursul internațional de atletism organizat de ziarul „Narodna Mladej". La întreceri participă atleți din 15 țări. Reprezentanții noștri sînt: Iolanda Balaș, Ana Coman, Maria Diți, Aurel Raica și Nicolae Rășcănescu.

pentru zilele de 23, 24 și 25 mai 1958

Vremea în răcire ușoară, cu cer schimbător mai mult senin noaptea și dimineața. Ploi parțiale sub formă de averse însoțite de descărcări electrice se vor semnala în timpul după-amiezelor cu deosebire în apusul țării. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura în scădere ușoară; minimele vor oscila între 4—14°, iar maximele între 18—28°.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".